

مجموعه‌ای از الواح

جمال اقدس اهلی

که بعد از کتاب اقدس نازل شده

بجته نشر آثار امری بلسان فارسی و عربی

راگنهاین - آلمان

نشر اول - ۱۳۷ بدیع

فہرست

<u>صفحہ</u>	<u>اسم لوح</u>
۱	۱- لوح کرم
۳	۲- لوح آفس
۱۰	۳- بشارت
۱۶	۴- طرزات
۲۵	۵- تجلیات
۳۰	۶- کلمات فردوسیہ
۴۶	۷- لوح دنیا
۵۷	۸- اشراقات
۸۰	۹- لوح حکمت
۹۲	۱۰- اصل کل انجیر
۹۵	۱۱- لوح مقصود
۱۱۲	۱۲- سورہ وفا
۱۲۰	۱۳- لوح تیدھدی دہی
۱۲۵	۱۴- لوح برهان
۱۳۴	۱۵- کتاب عہدی
۱۳۸	۱۶- لوح ارض با
۱۳۹	۱۷- شعبانی از الواح سائره

لوح کرمیل

حَبَدًا هَذَا الْيَوْمَ الَّذِي فِيهِ تَصَوَّعَتْ نَفْسَاتُ الرَّحْمَنِ فِي الْأَمْكَانِ حَبَدًا
 هَذَا الْيَوْمَ الْمُبَارَكِ الَّذِي لَا تُعَادِلُهُ الْقُرُونُ الْأَعْيَارُ حَبَدًا هَذَا الْيَوْمَ أَوْ تَوَجَّهَ وَجْهًا
 الْعِدْمَ إِلَى مَقَامِهِ إِذَا نَادَتْ الْأَشْيَاءُ وَعَنْ وَرَائِهَا الْمَلَأُ الْأَعْلَى يَا كَرِيمُ ارْزُقْ لِي
 بِنَا أَيْمُنَ الْيَمِينِ وَجِبَانَةَ مَالِكِ مَلِكِ الْغُيُوثِ الْأَسْمَاءِ وَفَاطِمَةَ السَّمَاءِ إِذَا أَخَذَ إِهْتِرَازَ الشُّهُورِ
 وَنَادَتْ بِأَعْلَى السَّمَاءِ نَفْسِي لِأَقْبَالِكَ الْعَدَاةَ وَلِعْنَاتِكَ الْعَدَاةَ وَتَوَجَّهْتُ الْعَدَاةَ
 قَدْ خَلَكْنِي يَا مُطَّلِعَ الْحَسِيَّةِ فِرَاقَكَ وَأَخْرَقْنِي حَمْرَكَ كَلِمَةَ مُحَمَّدٍ يَا سَمْعَنِي نَدَانِكَ
 وَشَرَقْنِي بِقُدُومِكَ وَأَجِيتَنِي مِنْ نَفَاثَاتِ آيَاتِكَ وَصَرِيرِ قَلْبِكَ الَّذِي حَبَلْتَهُ صَوْرًا مِنْ
 عِبَادِكَ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُكَ الْمُبْرَمُ نَفَعْتَنِي فِيهِ إِذَا قَامَتِ الْقِيَمَةُ الْكُبْرَى وَظَهَرَتِ الْأَنْسَارُ
 الْمَكْنُونَةُ فِي خَزَائِنِ مَالِكِ الْأَشْيَاءِ فَلَمَّا بَلَغَ نَدَائِحِي إِلَى ذَاكَ الْمَقَامِ الْأَعْلَى قُلْنَا
 يَا كَرِيمُ اجْعَلْ رَيْبَكَ قَدَمَكَ تَمْرُقَةً بِبَارِ الْفِرَاقِ إِذَا طَاجِرُ الْوَصَالِ انْقَامَ وَجْهَكَ
 بِذَلِكَ قَرَّتْ عَيْنُكَ وَعَيْنُ الْوُجُودِ وَابْتَسَمَ ثَغْرُ الْعَيْنِ وَالشُّهُودِ طُوبَى لَكَ يَا حَبَلَكَ بِسْمِ
 فِي هَذَا الْيَوْمِ مَقَرَّ عَرْشِهِ وَمَطَّلَعَ آيَاتِهِ وَشَرَّقَ سَيِّمَاتِهِ طُوبَى لِعَبْدٍ طَافَ حَوْلَكَ

ذكر ظهورك وبرزوك وما فرزت به من فضل الله ربك خدي كاسس البقاء باسمك
 الابهي ثم اشكره بما بذل حزنك بالسرور وهمتك بالفرح الاكبر رحمة من عنده
 انه يحب المقام الذي اشقر فيه عرشه وشرقت بقدمه وفاز بلقائه وفيه ارتفع نداء
 وصعدت زفراته يا كرم بشري صهيون قولي آتني المكنون سلطان غلب العالم
 وبنور ساطع به اشرفت الارض ومن عليها اياك ان تكوني متوقفا في مقامك انساني
 ثم طوفى مدينة الله التي تزلت من السماء وكعبته الله التي كانت مطاف المتقين
 والمخلصين والملائكة العالمين واحب ان اشرك كل بقعة من بقاع الارض وكل مدينة
 من مدائنها بهذا الظهور الذي به انجذب فؤاد الطور وما دت السدرة المذك والمكوك
 لله رب الارباب هذا يوم فيه تبشر البحر والبر واخبر بما يظهر من بعد من عنايته
 المكنونة المستورة عن العقول والابصار سوف تجرى عيضة الله عليك ويظهر
 اليها الذين ذكرهم في كتاب الاسماء تبارك مولى الوري الذي يذكره انجذبت
 الذرات ونطق لسان اعظمه بما كان مكنونا في علمه ومحسنونا في كثر قدرته انه هو المهيمن
 على من في الارض والسماء باسمه المقدر العرير المنيع

لوح اقدس

هذا اللوح الاقدس نزل من الملكوت المقدس لمن اقبل
الى قبلة العالم الذي اتى من سماء القدم بمجده الاعظم

بسم الرب في المجد العظيم

هذا الكتاب من لدنا الى الذي مانعته سموات الاسماء عن الله فاطر الارض و
السماء لتقر عينه في ايام ربه المهيمن العتيوم قل يا ملا الابرار حجتهم باسمي عن نفسي
ما لكم تفكرون كنتم ناديتهم ربكم المتهارب بالليل والنهار فلما اتى من سماء العدم
بمجده الاعظم ما قبلتم وكنتم من العافلين فانظروا في الذين اعرضوا عن الروح
اذا اتاهم سلطان مبين كم من الفريسيين اعتكفوا في الهياكل باسمه وكانوا ان يتفرعوا
لفراقه فلما فتح باب الوصال وشرق النور من مشرق ابحال كفروا بانه الله
العظيم وما فازوا ببقائه بعد الذي وعدوا به في كتاب اشعيا وعن ورائه في كتب

انبيس والمرسلين وما اقبل منهم الى مشرق الفصل الا الذين لم يكن لهم عزة
 بين الناس واليوم يفتنهم باسمه كل ذي عترة بين واذا قرأ في حق قتل من كان
 اعلم علمًا مصره في عصره وامن به من كان يسطر الحوت فاعتبر وكن من
 المتذكرين كذلك فانظر في هذا الزمان كم من الرهبان اعتكفوا
 في الكنائس ويدعون الروح فلما اتى بالحق ما تفسر بوايه وكانوا من المسعدين
 طوبى لمن تركهم واطبل الى مقصود من في السموات والارضين يعقرون
 الانجيل ولا يعقرون للرب انجيل بعد الذي اتى بملكوت المقدس العسير انجيل
 قل انما حسنا لكم وحننا مكاره الدنيا خلاصكم انفسرون من الذي فدى نفسه
 بحيوتكم اتقوا الله يا ملا الروح ولا تعسبوا كل عالم بعيد هل تعلمون انه اراد
 نفسه بعد الذي كان تحت سيوف الاعداء في كل الايمان او اراد الدنيا بعد
 الذي سجن في اضراب البدان فانصروا ولا تسبوا الظالمين ان افتموا
 ابواب قلوبكم ان الروح قائم حسنا ما لكم ان تعبدوا من اراد ان يقتربكم
 الى مقربير قل انما فتحنا لكم ابواب الملكوت هل انتم تغلقون على وجهى ابواب
 البيوت ان هذا الاخطا كبير قل انه اتى من السماء كما اتى منس اول مرة اياكم
 ان تعترضوا على ما يقول كما اعترض الاضراب من قبلكم على ما قال كذلك يعلىكم
 الحق ان انتم من العارفين قد اصل نعمه الاردون بالبحر الاعظم والابن

في الواد المقدس نيا دى لبيتك اللهم لتبيك والطور يطوف حول البيت والشجر
 نيا دى قد اتى المقصود بحمد المسيح قل قد جاء الأب وكل ما وعدتم به سنه
 ملكوت الله هذه كلمة التي سترها الابن اذ قال لمن حوله انتم اليوم لا تحملونها فلما
 تم الميعات والى الوقت اشرفت الكلمة من افق المشية اياكم يا ملا الابن ان
 تدعوا عن ورائكم تسكوا بها هذا خير لكم عما عندكم انه لقريب بالمحسنين قد
 قضت الساعة التي سترنا عليها عن على الارض كلها وعن الملكة المقربين قل انه
 شهدي وانا شهده انه ما اراد الا نفسي ويشهد بذلك كل منصف عليم انا في
 بجموته بسلا ندع الناس الى الله مالكت الاسماء قل ان استبقوا الى ما وعدتم به
 في كتب الله ولا تسلكوا سبيل الجاهلين قد صحت جدى لعن انفسكم ان قبلوا الى
 الوجه ولا تشبهوا كل جبار عنيد انه قبل الذلة الكبرى لعزكم وانتم في وادى الخلة
 تحبسون انه في اغرب البيوت لا جلكم وانتم في القصور قاعدون قل اياهم تم
 صوت الصارخ الذي كان ان نيا دى في برية البيان ويتبركم برئكم الرحمن الا انتم
 قد اتى بالحق في ظلال التسيان بالسحرة والبرهان والموحدون يرون الملكوت امام
 وجه طوبى لمن اقبل اليه وويل لكل منكر مريب قل للفتيس قد اتى الرئيس ان
 اخرج عن خلف الحجاب باسم ربك مالكت الرقاب وبشر الناس بهذا الظهور
 الاكبر العظيم قد جاء روح الحق ليرشدكم الى جميع الحق انه لا يتكلم من عند نفسه

بل من لدن عليم حكيم قل هذا هو الذي مجده الابن ورفع امره ضموا يا اهل
الارض ما عندكم وخذوا ما امرتم به من لدن قوتي امين قد تسوا اذا نكمت وتوجهوا
بقلوبكم لتسموا النداء الاصل الذي ارتفع من شطر اسينا مقتررا بكم الابن انه يجذبكم
الى مقام ترون فيه انوار الوجه التي اشرقت من هذا الافق المنير قل يا ايها الذين
دعوا للشواقيس ثم احسروا من الكناس يعني لكم اليوم بان تصحوا بين الامم بهذا
الاسم الاعظم اتخارون بعصمت بعد الذي كل حجر وشجر يصرح باعلى السدا رقه
اتي الرب ذو المجد الكبير طوبى لمن بسبى اليه انه ممن شئت اسمه الى الابد ويذكره
الملا الاصل كذلك قضى الامر من لدى الروح في هذا اللوح البديع من يدع
الناس باسمي انه متنى ويظهر منه ما يعجز عنه من على الارض كلها ان يتبعوا سبيل الرب
ولا يتبعوا الغافلين طوبى لنا من اتبعت من القواة وقام من بين الاموات قاصدا
سبيل الرب الا انه من جرحه الخلق لدى الحق وانه من الغائرين قل انه قد اشرق
من جهة الشرق وظهر في الغرب اثاره تفكروا فيه يا قوم ولا تكونوا كالذين غفلوا
اذ جاءتهم الذكرى من لدن عزيز حميد ان استيقظوا من نسيته الله انها فاحت في
العالم طوبى لمن وجد عرفها وكان من المؤمنين قل يا ايها الاساقفة انتم انتم
سما على فضلى لا يجب ان تتساقطوا على وجه الارض ولكن عدلى يقول هذا ما قضى
من لدى الابن ولا يتغير ما شرح من فمه الطاهر الصادق الامين ان الناس

يخرج باسمي وينوح لنفسي ولكن الروح في سرور بين قلبي بحبيب شيطان يعصبي
ورأسه اراد السنان في سبيل الرحمن انه لا تمنعه عما اراد سطوة الظالمين قد دعونا
كل الاشياء الى لقاء ربك مالكت الاسماء طوبى لمن قبل الى الله مالكت الاسماء
طوبى لمن قبل الى الله مالكت يوم الدين يا طائر الربان ان تسبحتموني اجعلكم
درثا للكلوتى وان عصيتهموني اصبر كلبي وانا النور الرحيم ان ياتر الشام
اين برك قد تشرفت بقدم الرب هل وجدت عرف الوصل او تكون من العالين
قد تحركت بيت لحم من نسمة الله نسمع ندا نوحا تقول يارب الكريم اين استقر مجدك
الظيم قد حيتني نجات وصلك بعد الذي اذا نبى هجرك لك الحمد باكشفت
السمات وحبث مع القواء بجلال بسين نادينا با عن دراد سراوق العظمة و
الكبرياء يا بيت لحم قد ظهر هذا النور من المشرق وسار الى المغرب الى ان اتاك
في خمس ايامه فاخبريني حل الانباء يعرفون الاب ويقرون له اويسكرونه كما انكر
القوم من قبل عند ذلك ارتفع صريحا وقالت انت اعلمين انجبر انا نشاهد كل
شيء يشهد لنا منهم من يعرف ويشهد واكشهم يشهدون ولا يعرفون قد اخذ
اهتزاز اللقاء طور السيار وارتفع ندائه الاصلى في ذكر ربه الابهي ويقول اى رب
اجد عرف قميصك كانت تقربت بالاشارة وشرقت بقدمك تلك الدير طوبى
لسبائك لو يعرفونك ويجدون عرفك فويل للراقدين طوبى لك يا ايها المقل

إلى الوجه بما خرقت الاحجاب وكسرت الاصنام وعرفت موثقتك القديم
 قد قام علينا اهل الفرقان من دون بيته وبرهان وعذبونا في كل الاحيان بعدا
 جديد طمنا بان السداد ينعنا عما اردنا فباطل ما هم لطنون ان ربك لهو الحاكم
 على ما يريد ما مررت على شجر الا وخطبه فوادى يا ليت قطعت لاسمي وصلب عليك
 جسدي هذا ما نزلنا في كتاب السلطان ليكون ذكرى لاهل الاديان ان ربك
 لهو العليم الحكيم انك لا تحزن بما فعلوا انتم اموات غير احياء ودعم للموتى ثم قل
 وجهك الى معي العالمين اياك ان يحزنك مقالات الذين فعلوا ان يتقم
 على الامر وبلغ الناس بالحكمة الكبرى كذلك يا مكرم مالكت الارض والسماء
 انه لهو العزيز الكريم سوف يرض الله ذكرك ويثبت من العلم الاصل ما تكلمت
 به في حبه انه ولي المحسنين ذكر من قبلي من سمى بالمراد قل طوبى لك يا مراد
 بانبت مرادك واخذت مراد العالمين قل طوبى لراقدته شبه من نهاتي
 طوبى لمتى حتى من نهاتي طوبى لعين قررت بهاملي طوبى لقاصد قصد خبايا عظمي
 وكبريائي طوبى لخائف حرب الى ظل قبالي طوبى لعشان سرع الى سبيل
 عناتي طوبى لجانح هرع عن الهوى لهواني وحضر على المائدة التي نزلتها من سما
 فضي لاصيفاني طوبى لذيل تمسك بحبل عزى ولتقير استل في سرادق خفاني
 طوبى لجاهل اراد كوتر حفي ولعافل تمسك بحبل ذكرى طوبى لروح بعث من نفثي

ودخل ملكوتي طوبى لنفس هزتها راسحة وصلى واجتذبتها الى مشرق امرى
 طوبى لاذن سمعت ولسان شهدت ولعين رانت وعرفت نفس الرب ذى المجد
 والملكوت وذى العظمة والبحرود طوبى للغائرين طوبى لمن استنفا من شمس
 كلمتى طوبى لمن زتين رأسه باكليل حتى طوبى لمن سمع كربى وقام لنصرتى بين شعبي
 طوبى لمن قدمى نفسه فى سبلى وحمل الشدائد لاسمى طوبى لمن اطمئن بكلمتى وقام
 بين الاموات لذكرى طوبى لمن انجذب من نعماتى وخرق استجات بقدرتى
 طوبى لمن وفى بعهدى وما منعه الدنيا عن الورد فى بساط قدسى طوبى لمن
 انتزع عن سوائى وطارنى هو آجسى ودخل ملكوتى وشاهد ممالك عزمى وشرب
 كوثر فضلى وسلبيل عنائتى واطلع بامرئى وما سترته فى خزان كلماتى وطلع من
 افق المعانى بذكرى وثنائى انه منى عليه رحمتى وعنايتى و
 كرمتى وبهائى .

بشارات

هَذَا نَدَاءُ الْأَبْحَى الَّذِي أَرْفَعُ مِنَ الْأَفْقِ الْأَعْلَى فِي سَحْنِ عَمَّا

هُوَ أَسْمَى الْعَلِيمِ الْخَبِيرِ

حق شایه و مظاهر اسماء و صفاتش گواہ که مقصود از ارتفاع ندا، و کلمه علیا
آنکه از کوشش بیان آذان امکان از قصص کا زبہ مطهر شود و مستعد گردد از برای
اصغای کلمه طیبہ مبارکہ علیا که از خشنه از علم فاطر سما، و خالق اسماء ظاهر گشته
طوبی لمنصفین .

یا اهل ارض بشارت اول که از اتم الکتاب در این طور عظم جمع اهل
عالم عنایت شد محو حکم جبار است از کتاب تعالی الکریم ذوالفضل تعظیم الله
بیقع باب الفضل علی من فی السموات و الارضین .

بشارت دوم اذن داده شد از باب عالم با یکدیگر بروج و ریگان معاصر

نماینده عاشر و ایاقوم مع الاویان کتھا بالروح و الریحان کذلک اشرق نیر الایقان
و الارادة من افق سما. امر الله رب العالمین .

بشارت سوم تعلیم السن مختلفه است از قبل از قلم اعلی این حکم جاری
حضرات ملوک اید هم الله و یاوزرای ارض مشورت نمایند و یک لسان از السن موجود
و یا لسان جدیدی مقرر دارند و در مدارس عالم اطفال را به آن تعلیم دهند و چنین خط
در این صورت ارض قطعه واحد مشاهده شود طوبی لمن سمع الله و عمل بما امر به
من لدی الله رب العرش العظیم .

بشارت چهارم هر یک از حضرات ملوک و قهقم الله بر خط این حزب
مظلوم قیام فرمایند و اعانت نمایند باید کل در محبت و خدمت به او از یکدیگر
سبقت گیرند این فقره فرض است بر کل طوبی للعالمین .

بشارت پنجم این حزب در مملکت هر دولتی ساکن شوند باید به امانت و صدق
و صفا با آن دولت رفتار نمایند هذمانازل من لدن امرتیم بر اهل عالم طرا و آید
و لازم است اعانت این امر عظیم که از سما اراده مالک قدم نازل گشته شاید
نارنجبار که در صدر بعضی از اضراب مشتعل است بر آب حکمت الهی و نصیحت و مواعظ
ربانی ساکن شود و نور اتحاد و اتفاق آفاق را روشن و منور نماید امید آنکه از تو بهما
مظاهر قدرت حق جل جلاله سلاح عالم باصلاح تبدیل شود و فساد و جدال از میان

عباد مرتفع گردد .

بشارت ششم صلح اکبر است که شرح آن اقبل رقم اعلی نازل نیمان
تمسک به و عمل با امر به من لدی الله تسلیم حکیم .

بشارت هفتم زمام البسه و ترتیب لبا و اصلاح آن در قبضه اختیار عباد
گذاشته شد و لکن ایاکم یا قوم ان تحبوا انفسکم طمب ابحا طین .

بشارت هشتم اعمال حضرات رتبه و خوریهای ملت حضرت روح علیه سلام
و بناوه عند الله مذکور و لکن ایوم باید از انزوا قصد فضا نمایند و بما ینفصم و
یتفخ به العباد مشغول گردند و کل را اذن تزویج عنایت فرمودیم لیطهر منهم من ینکر الله
رب یمیری و مالاییری و رب الکرسی الرضیع .

بشارت نهم باید عاصی در حالتی که از غیر الله خود را فارغ و آزاد مشاهده
نماید طلب مغفرت و آمرزش کند نزد عباد انفسا خطایا و معاصی جائزه چه که سبب
دعوت آمرزش و عفو الهی نبوده نیست و همچنین این استر از نرد خلق سبب عذابت
و ذلت است و حق جل جلاله ذلت عباد خود را دوست ندارد الله هو الشفیق الکریم
عاصی باید با بین خود و خدا از بحر رحمت رحمت طلبد و از سما کرم مغفرت مسئلت
کند و عرض نماید :

الهی الهی استنک بد ما عاشقک الذین اجتهدیم باینک الاصلی سبب

قصدوا الذروة العليا مقر الشهادة الكبرى وبالأسرار المكتومة في علمك وباللذات
 المحذورة في سحر عطائك أن تغفري ولا يبي وامي وأنت أنت ارحم الراحمين
 لا اله الا انت الغفور الكريم اي رب ترمي جوهرا سخا اقبل الى بحر عطائك
 والضعيف ملكوت اقدارك والتعير شمس غنائك اي رب لا تحسبه بوجودك
 وكرمك ولا تمنعه عن ميوضات انامك ولا تطرده عن بابك الذي فتحت
 علي من في ارضك وسمايك آه أه خطيئاتي منقني عن التقرب الي سباط قدسيك
 وجريراتي ابعديني عن التوجه الى خبايا مجدك قد علمت ما نهيتني عنه وتركت ما
 به اسألك سلطان الاسماء ان تكتب لي من قلم النحل والقطار ما يقربني اليك
 ويظفري عن جريراتي التي حالت بيني وبين عفوك وغفرانك انك انت القمعة
 العياض لا اله الا انت العزيز الغضال .

بشارت دهم حكم محو كتب راز زبر والواح بردا شتيم فضلا من لدى الله
 مبعث هذا الشبا العظيم .

بشارت ياز دهم تحصيل علوم وفنون از هر قبيل جائز ولكن علومى كه نافع است
 وبسبب علت ترقى عبادت كذلك قضى الامر من لدن امر حكيم .
 بشارت دو از دهم قد وجب على كل واحد منكم الاشتغال بامر من الامور
 من الصنائع والاعراف وامثالها وجعلنا اشتغالكم به انفس العباد لله الحق

تفکروا یا قوم فی رحمۃ اللہ و الطافہ ثم اشکروه فی العشی و الاشرار لا یفتیروا
 او قاتلم بالبطاۃ و الکساة و اشتغلوا بما تنفع بہ انفسکم و انفس غیرکم کذلک قضی الامر
 فی هذا اللوح الذی لاحت من اقداس شمس الحکمة و البیان ان بعض الناس عند الله
 من یعذ و یتطلب تنکوا بسبب الاسباب متوکلین علی الله مسبب الاسباب
 ہر نفسی بصنعتی و یا بکسی مشغول شود و عمل نماید آن عمل نفس عبادت عندہ محبوب
 ان هذا الامر فضله العظیم العظیم .

بشارت سیزدهم امور ملت معلق است بر حال بیت عدل الہی ایشانند
 امنا و اللہ بین عبادہ و مطالع الامر فی بلاوہ یا حرب اللہ مرئی عالم عدل است
 چه کہ دارای دورکن است مجازات و مکافات و این دورکن دو چشمہ اند
 از برای حیات اهل عالم چونکہ ہر روز را امری و ہر عین را حکمی مقتضی لذا امور
 بوزرای بیت عدل راجع تا آنچه را مصلحت وقت دانند معمول دارند نفوسی کہ
 لوجه اللہ بر خدمت امر قیام نمایند ایشان علمند بالامانات فیہی الہی بر کل اطاعت
 لازم امور سیاسیہ کل راجع است بہ بیت العدل و عبادات بما اترکہ اللہ
 فی الكتاب یا اهل سبحان مشارق محبت و مطالع عنایت الہی بودہ و ہستید
 لسان را بست و لعن احدی میا لایند چشم را از آنچه لایق نیست حفظ نمایند
 آنچه را در آید بنمایند اگر مقبول افتاد مقصود حاصل و الا تعرض باطل ذرہ

بنفسه مقبلین ابی الله لهین لستیم سبب خزن شوید تا چه رسد بفساد و نزاع امید
در ظل سدره عنایت الهی تربیت شوید و بما اراده الله عامل گردید همه اوراق یک
شجرید و قطره های یک بحر .

بشارت چهاردهم شد در حال مخصوص زیارت اهل تسبیح لازم نه مخارج آنرا
اگر صاحبان قدرت و وسعت به بیت عدل رسانند عهده مقبول و محبوب نعمی للعالمین
بشارت پانزدهم اگر چه جمهوریت نقش مبوم اهل عالم راجع و لکن شوکت سلطنت
آتی است از آیات الهی دوست نداریم مدن عالم از آن محسوم ماند اگر درین
این دو راجع نمایند اجرشان عند الله عظیم است چون در مذاهب قبل نظر مقتضیات
وقت حکم جهاد و محو کتب و نبی از معاشرت و مصاحبت باطل و همچنین نبی از قدرت
بعضی از کتب محقق و ثابت لذا در این ظهور عظم و نبی عظیم موهب و الطاف الهی احاط
نمود و امر مبرم از افاق اراده مالک قدم بر آنچه ذکر شد نازل شد الله تبارک و تعالی
علی ما انزل فی هذا الیوم المبارک العزیز البیع اگر جمیع عالم هر یک دارای خند
سان شود الی یوم لا احسر له بشکر و حمد ناطق گردد هر آنکه بنیاتی از عنایات مذکوره
در این ورقه معاودت نماید یسجد نکند کل عارف بصیر و کل عالم خیر از حق جل جلاله
سائل و اهل که حضرات طوک و سلاطین را که مظاہر قدرت و مطالع غررند تأیید فرماید
بر اجماع او امر و احکامش الله هو المقدر لهدی و بالاجابة بحدی

طرازات

بِسْمِ الْمُهَيْمِنِ عَلَى الْأَسْمَاءِ

حمد و ثنا مالک اسماء و فاطر سما را لایق و سزااست که امواج بحره طغورش امام
و جبهه عالم ظاهر و هویدا آفتاب امرش حجاب قبول نفسه مودد بکلمه اثباتش محوره
نیافت منع جیابره و ظلم فراغش او را از اراده باز نداشت جمل سلطانه و عظم قهرا
سبحان الله با اینکه آیات عالم را احاطه نموده و محبت و برهان بشابه نور از هر شطری
ظاہر و مشرق عباد جاہل فاضل بل معرض مشاهده میشوند ای کاشش با عرض کفایت
مینودند بل در کل عین در قطع سده مبارکه مشورت نموده و بنمایند از اول امر مظاهر
نفس نظیم و اعتساف بر اطفال نور الهی محبت نمودند و لکن الله منعم و اظهر النور بسلطان
و حظه بقدرتہ الی ان اشرق الارض و السماء بضیائہ و اشراقہ کہ الحمد فی کل الاحوال
سبحانک یا اہ العالم و مقصود الامم و الظاہر بالاسم الاعظم الذی بہ اظہرت لسانی
الحکمة و البیان من اصداف عمان حکمت و زینت سموات الادیان بانوار ظهور

شمس طلعتک اسلک بالکلمۃ الّتی بجاتت حتک من خلقتک و برانک
بین عبادک ان توید حزبت علی ما یتضی به وجه الامر فی ملکک و نصب
رایات قدرتک بین عبادک و اعلام هدایتک فی دیارک ای رب ترهم
متمکین بحل فضلک و متشبثین باذیال ردا، کرمان قدر لهم ما تقرهم الیک و
ینعم عن دونک اسلک یا مالک الوجود و المہین علی الغیب و تشہود ان
تجمل من قام علی خدمتہ امرک بجزاً موجاً بارادتک و مشتعل بنار سدرتک و شرقاً
من افق سماء شیتک انک انت المقدر الّذی لا یعجزک اقتدار العالم و
لا قوۃ الأمم لا الہ الا انت الفرد الواحد المہین الّستیوم یا ایہا الشارب
رحیق بیانی من کأس عرفانی امروز از حنیف سدرہ غنّی کہ در فردوس اعلی
از ید قدرت مالک اسما، غرس شدہ این کلمات عالیات اصغار گشت :
طرز اول و تجلی اول کہ از افق سماء، امّ الکتاب اشراق نموده در معرفت انسا
است نفس خود و بہ آنچه سبب علو و دنو و ذلت و عزت و ثروت و فقر است
بعد از تحقق وجود و بلوغ ثروت لازم و این ثروت اگر از صنعت و اقراف
حاصل شود نزد اہل خسر و ممدوح و مقبول است مخصوص عبادی کہ بر تربیت عالم
و تہذیب نفوس امّ قیام نموده اند ایشانند ساقیان کوثر و انانی و یادیان سبیل
حقیقی نفوس عالم را بصراط مستقیم راہ نمایند و بہ آنچه علت ارتقا و وجود است

آگاه سازند راه راست را می است که انسان را بشرق بینمائی مطلع دانائی
 کشاند و به آنچه سبب عزت و شرف و بزرگی است رساند رجا آنکه از عنایت
 حکیم دانا رمد ابصار رفع شود و بر بنیائش بنفراید تا بیا بند آنچه را که از برای آن
 بوجود آمده اند امروز آنچه از کوری بگاید و بر بینمائی بنفراید آن سزاوار التفات
 این بینمائی سفیر و هادی دانائی است نزد صاحبان حکمت دانائی حسد و از بینمائی
 بصراست اهل محاسباید در جمیع احوال به آنچه سزاوار است عمل نمایند و آگاه سازند
 طراز دوم معاشرت با ادیان است بروج و ریجان و اظهار ما اتی به مکلم
 الطور و انصاف در امور اصحاب صفا و وفا باید با جمیع اهل عالم بروج و
 در ریجان معاشرت نمایند چه که معاشرت سبب اتحاد و اتفاق بوده است
 و اتحاد و اتفاق سبب نظام عالم و حیات امم است طوبی از برای نفوس که
 بجل شفت در آفت متمسکند و از ضعیفند و بغضا فارغ و آزاد این مصلحوم اهل
 عالم را وصیت نماید بیروباری و نیکوکاری این دو دوسرا جنبه از برای عظمت
 عالم و دو معتمد از برای دانائی امم طوبی لمن فاز و ویل للعافین .

طراز سوم فی الخلق انه احسن طراز الخلق من لدی الحق زین الله به بهما کل
 اولیانه لعمری نوره یفوق نور الشمس و اشراقها هر نفسی به آن فائز شد او از جو خلق
 محسوبست عزت و رفعت عالم به آن منوط و معلق خلق نیک سبب هدایت

خلق است بصراط مستقیم و بنا عظیم نیکوست حال نفسی که بصفات و اخلاق
 ملا اعلیٰ مرتین است در جمع احوال بعدل و انصاف ناظر باشید در کلمات
 مکنونه این کلمه علیت از قلم ابھی نازل ، یا ابن الروح احب الاشیاء عندی
 الانصاف لا ترغب عنه ان یتکن الی راعباً و لا تغفل منه لتکون لی ایماً و انت
 توفی بذلک ان تشاهد الاشیاء بعینک لا بعین العباد و تعرفها بمعرفتك لا بمعرفه
 احد فی البلاد فکر فی ذلک کعبت ینبغی ان یتکون ذلک من عطیتی علیک و عنایتی
 لک فاجعله امام عینک . اصحاب انصاف و عدل بر مقام اعلیٰ و مرتبه
 علیا قانند انوار بر و تقویٰ از آن نموس مشرق و لایح امید آنکه عباد و بلاد از
 انوار این دوست محروم نمائند .

طرز چهارم فی الامانة انتخاب اب الیسنان لمن فی الامکان آیه العزة
 من یدی الرحمن من فارجها فاز یکبوز الثروة والغنا امانت باب اعظم هست
 از برای راحت و اطمینان خلق توأم همه امری از امور باد منوط بوده و هست محول
 عزت و رفعت و ثروت بزور آن روشن و منیر چندی قبل این ذکر اعلیٰ از قلم اعلیٰ
 نازل اما تذکر لک الامانة و معاجمت الله ربک و رب العرش العظیم
 اما قصد نایب ما من الایام بسریرتنا انخرا فلما وردنا رأینا انهاراً جاریه و اشجارها
 ممتنفة و کانت الشمس تلعب فی خلل الاشجار توجهنا الی الیمن رأینا ما لا یتحرک لمسلم

علی ذکره و ذکر ما شاهدت عین موی الوری فی ذاک المقام الالطف الاشراف
 المبارک الاعلی ثم اقبلت الی الیسیار شاهنا طلعت من طلعات الفردوس الاعلی
 قائمه علی عمود من النور و نادت بأعلى الذآء یا طلاء الارض و السماء انظروا جمالی
 و نوری و ظنوری و اشراقی تانته الحق انا الامانة و ظهورها و حسنہا و اجر لمن
 تمسک بها و عرف شأنها و مقامها و تثبت بذلیها انا الزینة الکبری لاهل البیت
 و طراز العز لمن فی ملکوت الانشاء و انا السبب الاعظم لشروة العالم و ارفع الایمان
 لاهل الامکان کذلک ازلنا لک ما یعرب العباد الی مالک الایجاد
 یا اهل البیت انہا احسن طراز لہیا کلکم و ابھی الکیل لرؤسکم خذوها امرأ من لدن

خبیر
 طراز خبیر در خط و صیانت مقامات عباد الله است باید در امور عباد
 نکنند بحق و صدق تکلم کنند اهل بها باید اجر احدی را انکار ننمایند و ارباب
 ہنر را محترم دارند و بمشابه ضرب قبل لسان را باید گونی نیالایند امروز آفتاب
 صفت از افق آسمان غرب نمودار و نہر مشر از بحر آن جهت جاری باید بانصاف
 تکلم نمود و قدر نعمت را دانست لعنہ کلمہ انصاف بمشابه آفتاب روشن و منیر
 است از حق می طلبیم کل را بانوارش منور فرماید آنہ علی کل شیء تسدیر و بالاجاب
 جدیر این آیام راستی و صدق تحت مخالف کذب متلی و عدل بساط ظلم معذ

دخان فساد جهان را اخذ نموده بشانیکه لایرنی من الهجات الا الصوف و لایسع
من الارجاء الا صلیل السیوف از حق می طلبیم مظاہر قدرت خود را تا یید و ستراید
بر آنچه سبب اصلاح عالم و راحت اعم است .

طرز هشتم دانائی از نعمت های بزرگ الهی است تحصیل آن بر کمال لازم این صنایع
مشهوره و اسباب موجوده از تیاج علم و حکمت اوست که از قلم اعلی در زبر و الواح ناپ
شده مسلم اعلی آن قلمی است که لسانی حکمت و بیان و صنایع امکان از خسران او
ظاہر و نبویدا امروز اسرار ارض امام ابصار موجود و مشهود و اوراق اخبار طیار روز
فی الحقیقه مرآت جهانست اعمال و افعال اصحاب مختلفه را می نماید هم نماید و هم
میشواید مرآت است که صاحب سمع و بصر و لسانست ظهور است عجب و امر است
بزرگ و لکن نگارنده راست را اگر از غرض نفس و بوی مقدس باشد و بطرز عدل
و انصاف مزین و در امور بقدر مقدور تقصص نماید تا بر حقیقت آن آگاه شود و بنگارد
در امر این مظلوم آنچه ذکر نموده اند اکثری از راستی محروم بوده گفتار نیک و صدق
در بلندی مقام و شان مانند آفتابست که از افق سما درخش اشراق نموده امواج
این بحر امام و جوه عالم پیدا و آثار قلم حکمت و بیان نبویدا در صحیفه اخبار نوشته اند
این عبد از ارض طافرا نموده بعراق عرب رفته سبحان الله این مظلوم در آئی
خود را پنهان نموده لازل امام و جوه قائم و موجود انما فسر زنا و لم نهرب

بل هرب متاع باد جاہلون خرجا من الوطن ومعنا فرسان من جانب الدولة
 العلیة الایرانیة و دولة الروس الی ان وردنا العراق بالقرعة والوقت دارتد احمد
 امر این مظلوم بشایه آسمان مرتفع و مانند آفتاب مشرق و لایح ستر در این مقام
 راحی نه و خوف و صمت را مقامی نه اسرار قیامت و شروط ساعت کل مشهود
 و لکن عباد خافل و محبوب و اذا البعار سجت و اذا النصف نشتت تانہ الحق
 ان النصف تنفس و النور اشراق و اللیل عمس طوبی للعارفين طوبی للعائزین
 سبحان الله قلم متخیر که چه تحسیر نماید لسان متفکر که چه ذکر کند بعد از زحمتهای قوی العباد
 و عیس و اسر و عذاب چندین ساله مشاهده میشود آنچه خرق شده عظم از آن حاصل
 گشته و ابصار را منع نموده و نور ادرک را ستر کرده مفتریات حدیثه از قدیمه بر آب کبر
 ملاحظه میگردد ای اهل بیان القوا الرحمن در حزب قبل تفکر نمایند عمل چه بود و
 ثم چه شد آنچه گفته اند کذب و آنچه عمل نموده اند باطل الا من حفظه الله سلطانہ لقرآن
 اگر نفسی تفکر نماید منقطعاً عن العالم قصد تیسر اعظم کند و خود را از خبار طنون و دغان
 او حام مقدس و مظهر سازد آیا علت گمراهی حزب قبل چه بود و که بود الی حین معرضند
 و بهوای خود مقبل مظلوم لوجه الله میگوید من شاء فلیقبل و من شاء فلیعرض از کان
 غنیاً عما کان و ما یکون ای اهل بیان مانع و حاجب نفوسی بودند بشایه عبادی
 دولت آبادی با عامه و عصا ناسس بیچاره را با و حاماتی مستولی نمودند که الی حین

منتظرند نفس موهوم از مقام موهومی ظاهر شود فاعتبروا یا اولی الابواب یا هادیک
 بشوند ای ناصح امین را از شمال همین توجه نما و از طرف بریقین سبب اضلال شو
 نور مشرق امر ظاهر آیات محیط دل و جهات شطر الله المبین العتیوم از
 ریاست لوجه الله بگذر و ناس را و گذار از اصل بی خبری و آگاه نیستی یا هادیک
 در سبیل الهی صاحب یک وجه باش نزد مشرکین مشرکی و نزد موحیدین موحده
 در نفوس که در آن ارض جان و مال را اتفاق نمودند تفکر نما شاید پندگیری و متنبه
 شوی ان الذی یحیط جسده و روحه و ما عنده خیرام الذی انفق کلها فی سبیل الله
 انصف و لا یکن من الظالمین بعدل تنگ نما و با نصاب تثبث شاید دین را
 دام نمانی و از برای دنیا چشم از حق پوشی ظلم تو و امثال تو بمقامی رسیده که قلم
 اعلی بر این اذکار مشغول خفت عن الله ان البشر قال انه نطق فی کل شأن انشی انا الله
 لا اله الا المبین العتیوم یا اهل بیان شمار از عطا قات اولیا منع نموده اند سبب این
 منع چه علت چه انصفوا بانه و لا تکنوا من الظالمین نزد اهل بصیرت نظر کبر
 سبب منع واضح و علت مشهود لکن یطلع احد علی اسراره و اعماله یا هادی تو
 با ما بودی و آگاه نیستی گمان عمل نما از همه گذشته حال در آثار بصیر خود رجوع کن و در
 آنچه ظاهر شده تفکر نما رحم کن بر خود و بر عباد بمشابه حزب قبل سبب ضلالت شو
 سبیل واضح دلیل لایح ظلم را بعدل و اعتساف را با نصاب بدل نما امید هست

نجات و سی ترا نمودند مایه و سمع فوادت باصفاء کلمه مبارکه قل الله ثم درهم
 فی خودم بیعون فائز شود رفتی و دیدی حال با نصاب تکلم نما بر خود و ما س مشبه
 نما هم جا علی و هم بی خبری بشنو ندای مظلوم را و قصد بحر علم الهی نما شاید بطبر از
 آگاهی مریز شوی و از ما سوی الله بگذری ندای ناصح مشفق را که من غیر ستر و حجاب
 امام و جوه طوک و مملوک مرتفع است اصفا کن و احزاب عالم طراً را با کت قدم
 دعوت نما اینست آن کز که از افق آن سیر فضل شرق و لایح است یا هادی
 این مظلوم منتظماً عن العالم در اظهار ناراضغینه و بغضا که در قلوب احزاب مشتعل است
 سعی و جهد بلیغ مبذول داشته باید هر صاحب عدل و انصافی حق حل جلاله را شکر نماید
 در خدمت این امر عظم قیام کند که شاید بجای نار نور ظاهر شود و مقام نجابت
 لعنه الله اینست مقصود این مظلوم و در اظهار این امر عظم و اثبات آن حل بلا یا و بانسار
 و ضراعه نموده ایم تو خود گواهی بر آنچه ذکر شد اگر با نصاب تکلم کنی ان الله یقول الحق
 و یدعی السبیل و هو الحق العزیز العجیل البهائم من لدنا علی احل لیساً و الذین یمنعهم
 ظلم الظالمین و سطوة المعتدین عن الله رب العالمین

کتابت

تجليات

صحيحة الله المهيمن القويم

هو السامع من افقه الاعلى

شهد الله انه لا اله الا هو والذي اتى الله هو الله المكنون والرمز المحزون في الكتاب
الا عظم لانهم وساء الكرم للعالم وهو آية الكبري بين الوري ومطلع الصفات العليا
في ناسوت الانشاء به ظهر ما كان مستوراً في ازل الازال واستورا عن اولى الابصار
الله هو الذي بشرت بظهوره كتب الله من قبل ومن بعد من اقربه وبياناته وبياناته
انه استمر بانطق به لسان العظمه قبل خلق الارض والسماء وقبل ان يظهر ملكوت الاسماء
به ماج سحر العلم بين الانام وجري فرات الحكمة من لدى الله ما لكان الايام
طوبى البصير شهد ورأى وسبح سمع ندائه الاعلى وليه اخذت الكتاب بقوة ربها
سلطان الاحسنه والاولى وسرع سرع الى افته الاعلى ولعوتى ما اضعفت سطوة
الامراء ووضوا العلماء وويل لمن انكر فضل الله وعطائه ورحمته وسلطانه انه ممن انكر

احل ایران طرأ بیانات رحمن را بشنوند و بیایند و بیایند .

تجلی اول که از آفتاب حقیقت اشراق نمود معرفت حق جل جلاله بوده و معرفت سلطان قدم حاصل نشود مگر معرفت اسم اعظم اوست مکلم طور که بر عرش ظهور ساکن و مستوی است و اوست غیب مکنون و ستر مخزون کتب قبل و بعد الهی بذكرش زمین و بنیانش ناطق به نصب علم العلم فی العالم و ارتفعت رایة التوحید بین الامم تعالیه حاصل نشود مگر بقاء او با وظاهر شد آنچه که ازل الازل مستور و پنهان بوده آنه ظهر باحق و نطق بکلمه انصت بهامن فی السموات والارض الامن شاء الله ایمان بانه و عرفان او تمام نشود مگر تصدیق آنچه از او ظاهر شده و همچنین عمل به آنچه امر شده و در کتاب از قلم اعلی نازل گشته منفسین سحر بیان باید در کل صین به او امر و نواهی الهی ظاهر باشند او امرش حصن اعظم است از برای حفظ عالم و صیانت هم نورالمن قسره و غیره و نارالمن ادر و انکر .

تجلی دوم استقامت بر امر الله و جنبه جل جلاله بوده و آن حاصل نشود مگر معرفت کامل و معرفت کامل حاصل نشود مگر به دستار بکلمه مبارکه نفعل ما یشاء هر نفسی به این کلمه علیاً تمسک نمود و ذکرش بیان مودع در آن آساید او خود راستقیم مشاهده نماید بشانیکه کتب عالم او را از اتم الکتاب منع نکند جنه اهدا المقام الاعلی و الرتبه الاعلیا و الغایة التصویفی یا علی قبل کسبر درستی مقام معرفتین تفکر تا کل بکلمه آنه هو مسود

فی فعله و مطلق فی امره ناطق اند معذکات اگر بقدر رسم ابره مخالف نفس ابره
ظاهر شود اعراض نمایند بگو بر مقتضیات حکمت بالغة الهیه احدی آگاه نه اند لو
یحکم علی الارض حکم السماء لیس لاحد ان یعترض علیه هذا ما شهد به نقطه البسیان فما
انزلنا بالحق من لدی الله فالتق الا صبح .

تجلی سوم علوم و فنون و صنایع است علم مبتدئه جناب است از برای وجود
و مراقبت از برای صعود تحصیلش بر کل لازم و لکن علومی که اهل ارض از آن مستغنی شوند
نه علمی که بحرف ابتداء شود و بحرف غنتی گردد صاحبان علوم و صنایع راجع عظیم
است بر اهل عالم یشهد بذکات ام البیان فی المناب نیما لکاسعین فی الحقیقه
کنز حقیقی از برای انسان علم اوست و اوست علت عزت و نعمت و فرح و نشاط
و بهجت و انبساط کذلک نطق لسان العظمت فی هذه السجین العظیم .

تجلی چهارم در ذکر الوهیت و ربوبیت و امثال است اگر صاحب بصیر
در سوره مبارکه طه و اثمارش نظر نماید انها تغنیه عن دوحها و یعرف بها
نطق به مکلم الطور علی عرش الطور یا علی قبل کسب ذکر الناس بآیات ربانک و عرفهم
صراطه المستقیم و نبأه العظیم بگو ای عباد اگر از اهل عدل و انصافید تصدیق مینمایید
آنچه را که از قلم اعلی جاری شده اگر اهل بیانید بیان پارسى شمارا راه نماید و کفایت
کند و اگر اهل شکر فایند در تجلی و ندای سدره از برای ابن عسیران تفکر نماید سبحان

لجان آنکه عرفان در ظهور حق کامل و بالغ شده و بغایت قصوی رسیده حال
 معلوم میشود عرفان نزد معروضین تشنه نمانده و نابالغ مانده . یا علی آنچه از
 شجر پذیرفتند از سدره وجود نمی پذیرند بگوای اهل بیان از روی نفس و بوی
 تکلم منماید اکثر احزاب عالم معتقد بجله مبارکه که از شجر ظاهر شد لعن الله اگر
 ذکر قبشر نبود مگر این مظلوم به آنچه سبب اضطراب و هلاکت جهال است تکلم غلیظ بود
 در اول بیان در ذکر ذکر من لطیفه الله جل طوره میفرماید *الذی نطق فی کل شأن انشی*
انا الله لا اله الا انار رب کل شیء و ان ما دونی خلقی ان یا خلقی انی فی فاعبدون
 و همچنین در مقام دیگر عند ذکر من نظیر میفرماید *انشی انا اول العابدین حال*
 باید در عابد و مسبود تفکر نمود شاید عباد ارض بقطره از بحسب عرفان فائز گردند و مقام
 ظهور را در آن نمایند *انه ظهر و نطق با سخن طوبی لمن اقر و اعترف و و علی لکل منکر*
بیع یا علی الارض اسمعوا نداء السدرة التي احاط علی العالم ظلها و لا تكونوا من
جبارة الارض الذین انکروا ظهور الله و سلطانه و کفروا بنعمته الا انکم من الصاغیرین فی
کتاب الله رب العالمین ایها المشرق من افق سماء عنایتی علیک و علی من
معک و یسع قولک فی امر الله العسیر الهمید

کلمات فردوسی

هو الناطق بالحق فی ملکوت البیان

یا مشارق العدل والانصاف ومطالع الصدق والالطاف ان المظلم یبکی و
یقول ینوح وینادی الهمی الهمی زین رؤس اولیائک باکلیل الانقطاع و هیاکلم بطب از
التقوی یعنی لاجل البت ان یخروا الرب یمیانهم ویطوا الناس باعمالهم و اخلاقهم
اثر الاعمال انعم من اثر الاقوال یا حیدر قبل علی علیک ثناء الله و بحسب ان الانسان
یرتفع بامانته و عفته و عقله و اخلاقه و یهبط بنیاته و کذبه و جبهده و نفاقه لعمری لایسبو
الانسان بالزنیة و بشهوة بل بالاداب و المعرفه احل ایران اکثری کذب و ظنون برتبه
شده اند کجاست مقام آن نفوس و مقام رجالی که از خلیج اسما گذشته اند و بر شاطی بحر
تقدیس خرگاه افراشته اند . باری نفوس موجوده لاتی اصغار نفردات حمایات فردوس علی
نبوده نیستند مگر قبلی و قبیل من عبادی اشکور اکثری از عباد با و حام انس دارند یک قطره
از دریای و هم را بر بحر اقیان بریح میدهند از معنی محروم با هم متمسکند و از مشرق آیات الهمی ممنوع

و بطنون تشبث انشاء الله آن جناب در جمیع احوال مؤید باشند بر کسر
اصنام او حام و مشرق سجات انام الامر بید الله صلواته الوحي والالهام و
مالک یوم القیام آنچه جناب مذکور در باره بعضی از متبلغین ذکر نموده
شد قد نطق بالحق بعضی از نفوس خافله در بلاد با اسم حق سازند و بیسبب
امرش مشغول و اسم آن را نصرت و تبلیغ گذاشته اند مع آنکه انجم شریف متبلغین
از آفاق سموات الراح الکی مشرق و لایح هر منفی گواه و هر بصیری آگاه که حق
جل جلاله در لیالی و ایام به آنچه سبب ارتفاع مقامات و مراتب انسان است
تکلم فرموده و تسلیم نموده اهل بها چون شمع مابین جمع مشرق و لایحند و باران
مستک این مقام مالک مقامات طوبی لمن نبذ ما عند العالم رجاء
ما عند الله مالک القدم قل الھی ترانی طافحول اراؤنک و ناظر الی اثنی
و نظرات تجلیات انوار نیر عطا نکت اسلک یا محبوب افئدة العارفين مقصود
المعربین ان تحمل اولیا نکت منطلین عن ارادتهم متمسکین باراؤنک ای رب نینیم
بطراز التقوی و نور هم بنور الانقلاع ثم ایدهم بحسنود الحکمة و البیان لاهل الکلمات
بین خلقت و انظار امرک بین عبادک انک انت المقدر علی ما تشاء و فی
قبضتک زمام الامور لا اله الا انت العزیز العفور یا ایحی الناظر الی الوجه این آیات
وارد شد آنچه که سبب حزن اکبر گشت از بعضی از ظالمین که خود را بحق نسبت میدهند

ظاهر شد آنچه که فرائض صدق و امانت و عدل و انصاف مرتعد مع آنکه کمال حیات
 و عطا در باره شخص معلوم ظاهر و مجرب گشت عمل نمود آنچه را که عین الله گریست
 و از قبل ذکر شد آنچه که سبب آگاهی و انقباض است چندان ستر نمودیم که شاید متنبه
 شود و راجع گردد اثری ظاهر نه بالاخره امام و جوه خلق بر تفسیح امر الله قیام نمود
 ستر انصاف را درید نه رحم بر خود و نه بر امر الله نمود حال حسن اعمال بعض دیگر بر حسن
 اعمال او غلبه نمود از حق طلب نفوس غافل را تا آید فرماید بر رجوع و انابه آنه
 انقار و هو الغفیل الکریم این آیات باید کل با شهاد و اتفاق تمسک نمایند و
 بصفت امر الله مشغول گردند که شاید نفوس غافل را فائز شوند به آنچه که سبب استغاری
 ابدیت باری اختلاف احزاب سبب و علت ضعف شده هر حسن بی راهی
 اخذ نموده و بجلی تمسک جسته مع کوری و نادانی خود را صاحب بصیر و علم میدانند از جمله
 عرفای ملت اسلام بعضی از آن نفوس تشبثند به آنچه که سبب کسالت و ازو است
 لعمریه از مقام بجا بد و بر غرور بفریاد از انسان باید ثمری پدید آید انسان بی ثمر
 بفرموده حضرت روح بشابه شجر بی ثمر است و شجر بی ثمر لایق نثار آن نفوس
 در مقامات توحید ذکر نموده اند آنچه را که سبب اعظم است از برای ظهور کسالت و اتمام
 عباد فی الحقیقه فرق را برداشته اند و خود را حق پنداشته اند حق مقدس است از کل
 در کل آیات او ظاهر آیات از او است نه او در دفتر دنیا کل مذکور و مشهود نقش عالم

کتابی است اعظم هر صاحب بصری ادراک مینماید آنچه را که سبب وصول بصراط
 مستقیم و نجات عظیم است در تجلیات آفتاب مشاهده نمایند انوارش عالم را احاطه نمود
 و لکن تجلیات از او و ظهور اوست بطنش اوزنه نفس او آنچه در ارض مشاهده میشود
 حاکی از قدرت و علم و فضل اوست و او مقدس از کل حضرت مسیح معین نماید
 باطفال عطا فرمودی آنچه را که علما و حکما از آن محسوس نمند حکیم سبزواری گفته اذن
 و اعینه یافت نمیشود و الا زمره سدره طور در هر شهر موجود در لوح کلی از حکما
 که از بسبب استحقاقه سوال نموده بکلمه مذکور مشهور خطاب نمودیم اگر این کلمه فی الحقیقه
 از تو بوده چرا ندای سدره انسان را که از اعلی مقام عالم مرتفع است نشنیدی اگر
 شنیدی و حفظ جان و خوف تو را از جواب منع نمود چنین شخص قابل ذکر نبوده و نیست
 و اگر نشنیدی از سمع محروم بوده باری در قول غنیه عالمند و در عمل ننگ امم انا
 نتحانی فی الصور و هو قلمی الاعلی و انصت من العباد الامن حفظه الله فضلا من عنده
 و هو الفصال العظیم قل یا معشر العلماء هل تعترضون علی قلم اذ ارتفع صریح
 استعد ملکوت البیان لا صغانه و خضع کل ذکر عند ذکره العزیز العظیم اتقوا الله
 و لا تشبهوا الظنون و الاوهام اتبعوا من تنکیم بعلم مبین و یقین مستین سبحان الله
 کثر انسان بیان اوست این مظلوم از اظهار آن توقف نموده چه که منکران در
 کینه گالان مترصدند استغظ من الله رب العالمین انا توکلنا علیہ و فوضنا الامور

ایله و هو سبنا و حسب کل شیء هو الذی باذنه و امره اشرق نیر الاقتدار من
 افق العالم طوبی لمن شهد و عرف و وین للمعرضین و المنکرین و لکن این مظلوم
 حکما را دوست داشته و میدارد یعنی آنها نکه حکمتشان محض قول نبوده بلکه اثر و ثمر در عالم
 از ایشان ظاهر شده و باقی مانده بر کل احترام این نفوس مبارکه لازم طوبی للعالمین
 و طوبی للعالمین و طوبی لمن یغف فی الامور و تمسک بحبل عدل استین اهل ایران
 از حافظ و معین گذشته اند و با و حامی جهاد تمسک و مشغول ثباتی با و حامی میشوند
 که ضل آن ممکن نه مگر بذراعی قدرت حق جل جلاله از حق طلب تا حجات احزاب
 را با صبح اقتدار بردارد تا کل اسباب حفظ و علو و سمور را بیاید و بشر دوست گناید
 کلمه الله در ورق اول فردوس اعلی از قلم ابھی مذکور و مسطور بر آستی میگویم
 حفظ مبین و حصن مستین از برای عموم اهل عالم خشیه الله بوده است سبب کبر از برای
 حفظ بشر و علت کبر منی از برای صیانت در منی بی در وجود آیتی موجود و آن انسان را
 از آنچه شایسته و لاین نیست منع مینماید و صراحت میفرماید و نام آزا حیا گذارده است
 و لکن این فقره مخصوص است بعد و دی کل دارای این مقام نبوده و نیستند .

کلمه الله در ورق دوم از فردوس اعلی قلم اعلی در این صین مطابقت قدرت و
 مشارق اقتدار یعنی ملوک و سلاطین و رؤسا و امرا و علماء و عسکرا نصیحت میفرماید
 و بدین و تمسک به آن وصیت مینماید است سبب بزرگ از برای نظم جهان و اطمینان

من فی الامکان سستی ارکان دین سبب قوت جهال و جرات و جسارت شده
برستی سیکویم آنچه از مقام بلند دین کاست بر خفتت اشرا فرستد و نتیجه بالا خیره
بوج و مرج است اسمو ایا اولی الالبصار تم عتبر و ایا اولی الالظار .

کلمه در ورق سوم از فردوس اصلی یا ابن الانسان لو تکتون ناظر الی فضل
ضع ما ینفک و خذ ما ینفک به العباد و ان کن ناظر الی العدل اختر له ذنک ما
تختاره لنفسک ان الانسان مره یرفعه الخضوع الی سماء العشرة و الاقدار و اخری
یرزله العزور الی اسفل مقام الذل و الاکسار یا حزب الله یوم عظیم است و نداء
بزرگ در لوحی از الواح از سما مشیت این کلمه علیا نازل اگر قوه روح تمام با بقوه سما
تبدیل شود میستوان گفت لایق اصغار این نداد است که از اقی اعلی مرتفع و الاینا
آذان آلوده لایق اصغار نبوده نیست طوبی للسامعین و ویل للکافین .

کلمه در ورق چهارم از فردوس اصلی یا حزب الله از حق جل جلاله طلبیده
مطابره سلطوت و قوت را از شر نفس و هو می حفظ فرماید و بانوار عدل و هدی متوارف
از حضرت محمد شاه مع علوم مقام دو امر منکر ظاهرا اول نفی سلطان ممالک فضل و
عطا حضرت نقطه اولی و ثانی قتل سید مدینه تدبیر و انشاء باری خطا و عطا
ایشان عظیم است سلطانی که غرور اقدار و خستیار او را از عدل منع نماید و نعمت
و ثروت و عزت و صفوف و الوف او را از تجلیات نیر انصاف محروم نسازد

او در خلاصی دارایی مقام اعلیٰ و رتبه علیاست بر کل اعانت و محبت آن وجود
مبارک لازم طوبی للملک ملک زمام نفسه و قلب غضبه و فضل العدل علی الظلم
والانصاف علی الاعتساف .

کلمه الله در ورق چشم از فردوس اعلیٰ عطیه کبریٰ و نعمت عظمیٰ در رتبه اولیٰ
خرد بوده دست اوست حافظ وجود و معین ناصر او خرد پیک رحمن است
و منظر اسم صلام به او مقام انسان ظاهر و مشهور اوست دانا و معلم اول در
دستان وجود و اوست راه نادر دارایی رتبه علیا از زمین تربیت او عنصر خاک
دارایی گوهر پاک شد و از افلاک گذشت اوست خلیف اول در دینه عدل و در
سال نه جهان را بشارت ظهور منور نمود اوست دانای یکتا که در اول دنیا بر قاف
معانی ارتقا جست و چون بار اوده رحمانی بر منبر بیان مستوی بدو حرف نطق فرمود
از اول بشارت و عهد ظاهر و از ثانی خوف و عید و از عدد و وعید بیم و امید با
و بر این دو اساس نظم عالم محکم و برقرار تعالیٰ الحکیم ذو الفضل العظیم .

کلمه الله در ورق ششم از فردوس اعلیٰ سراج عباد و اوست او را بیاد های
مخالف نظم و اعتساف خاموش نمایند و مقصود از آن ظهور اتحاد است بین عباد
در این کلمه علیا بحکمت الهی متواج و فاعل عالم تفسیر آن را کفایت نماید اگر عالم بر این
طرز از مرتین گردد شمس کلمه یوم یعنی الله کلام من سعه از افق سماء دنیا طالع و مشرق مشاهد

شود مقام این بیان را بشناسید چه که از علیا شمره شعبه قلم اعلی است نیکوست
 حال مغنی که شنید و فائز شد بر آستی میگویم آنچه از سما مشیت الهی نازل آن سبب
 نظم عالم و علت اتحاد و اتفاق اهل است که تک نطق لسان المظلوم فی سجنه النظیم
 کلمه در ورق بستم از فردوس اعلی ای دانیان امم از یگانگی چشم بردارید و
 به یگانگی ناظر باشید و با سبانی که سبب راحت و آسایش عموم اهل عالم است تمسک
 جوید این یک شهر عالم یک وطن و یک مقام است از شمار که سبب اختلاف است
 بگذرید و به آنچه علت اتفاق است توجه نمایند نزد اهل بحار و علم و عمل و احسان
 و دانش است نه بوطن و مقام ای اهل زمین قدر این کلمه آسمانی را بداند چه که بمنزله
 کشتی است از برای دریای دانی و بمنزله آفتاب است از برای جهان بیستانی .

کلمه در ورق بستم از فردوس اعلی و از تسلیم باید در ابتدا اولاد را بر شرائط
 دین تعلیم دهند تا وحد و عید مذکور در کتب الهی ایشان را از منافی منع نماید و بطراز
 او امر مرتین دارد و لکن بعد می که بتحصیل و حمیه جاهلیه منحصر و غشی نگردد آنچه از حدود
 در کتاب بر حسب ظاهر نازل شده باید انسانی بیت حدل مشورت نمایند آنچه را پسندید
 مجری دارند آنرا بطیهم مایشاء و هو الهدی بر تعلیم از قبل فرمودیم تکلم به دو لسان مقدر
 شد و باید عجب شود تا یکی غشی گردد و همچنین خطوط عالم تا عسر برای مردم در تحصیل
 السن مختلفه ضایع نشود و باطل نگردد و جمیع ارض بدینیه واحده و قطعاً واحده مشاهده شود

کلمه آنکه در ورق نغم از فردوس اعلیٰ برستی میگویم هر امری از امور اعتدالش
 محبوب چون تجاوز نماید سبب ضرر گردد در تمدن اهل غرب ملاحظه نمایند که سبب
 اضطراب و وحشت اهل عالم شده آلت جهنمیه میان آمده و در قتل و جود شقاوتی
 ظاهر شده که شبه آن را چشم عالم و آذان اعم ندیده و نشنیده اصلاح این مفاسد
 قویه قاهره ممکن نه مگر به اتحاد احزاب عالم در امور و یاور مذہبی از مذہب بشنوید
 ندای مظلوم را و بصلح کسب تسک نماید اسباب عجزیه غریبه در ارض موجود بکن از
 افنده و عقول مستور و آن اسبابیت که قادر است بر تبدیل هوا، ارض کلهما و سمیت آن
 سبب بلاکت سبحان الله امر عجیبی مشاهده گشت برق یا مثل آن مطیع قانده است و
 بامر او حرکت مینماید تعالی القادر الذی اظهر عاراد بامرہ المحکم المستین یا اهل بجا
 او امر منزه بر یک صحنی است محکم از برای وجود ان المظلوم ما اراد الا سخطکم و
 ارتعاکم رجال بیت عدل را وصیت مینمایم و بصیانت و خط عباد و اما و اطفال
 امر میفرمایم باید در جمیع احوال مصالح عباد ناظر باشند طوبی لا میر اخذید الایسر
 و لغنی توجہ الی الفقیر و لعادل اخذ حق المظلوم من الظالم و لایین عمل ما امر به من لدن
 آمر قدیم یا حیدر قبل علی علیک سبحانی و ثنائی نصائح و مواعد عالم را احاطه نمود
 مع ذلک سبب احزان شده نه فرح و سرور چه که بعضی از مدعیان محبت طغیان نموده
 دوار آورده اند آنچه را که از عل قبل و علمای ایران وارد نشد قلنا من قبل لیسین بلطینی

سجنی و ماورد علی من اعدائی بل عمل اجتنابی الذین منیبون نفسهم الی نفسی و یرتکبون
 مایح به قلبی و تسلی مکرر امثال این بیانات نازل و لکن خافین را نفسی بخشید چه
 که اسیر نفس و هوئی مشایده میشوند از حق بطلب کل را نمایند فرماید بر انا به و رجوع تا
 نفس مشتیهاتش باقی بصرم و خطا موجود امید آنکه بدخشش الهی در رحمت رحمانی کل را
 اخذ نماید و بطرز عفو و عطا مزین دارد و همچنین حفظ فرماید از آنچه سبب تفسیح امر است
 ما بین عبادش انه هو المقدر القدر و هو الغفور الرحیم .

کلمه الله در ورق دهم از فردوس اعلی یا اهل ارض اثر و در ریاضات
 شاقه بستر قبول فائزانه صاحبان بصیر و خرد ناظرند با سببانی که سبب روح و یکا
 امثال این امور از صلب ظنون و بطن او نام ظاهر و متولد لایق اصحاب دانش نبوده
 نیست بعضی از عباد از قبل و بعد در معارفتی حبال ساکن و بعضی در لیالی مستبور
 متوجه بگوشینوید نصح مظلوم را از ما عندکم بگذرید و به آنچه ناصح امین میفرماید
 تمسک جوید لا تحررنا انفسکم عما خلقکم لکم اتفاق عند الله محبوب و مقبول و از
 سید اعمال مذکور انظر و اثم اذکروا ما اثر له الرحمن فی الفرقان و یوشرون علی انفسهم
 ولو کان بهم خصاصة و من یوق شح نفسه فاولئک هم الفائزون فی الحسبۃ این
 کلمه مبارکه در این مقام آفتاب کلمات طوبی لمن اختار اخاه علی نفسه انه من
 اهل البهائی فی السیفۃ کسر آ من لهی الله لعظیم حکیم .

کلمه اند در ورق یازدهم از فردوس اعلیٰ منظر اسرار و صفات را از بعد
 امر می‌نمایم کل به آنچه در این ظهور عظیم ظاهر شده تمسک نمایند و سبب اختلاف شوند
 و الی الاخر الذی لا احسر له به آفاق این کلمات مشرفات که در این ورقه نازل شده
 ناظر باشند اختلاف سبب خونریزی است و علت انقلاب عباد است بشنودند یکی
 مظلوم را و از آن تجاوز نمایند اگر نفسی در آنچه از تسلیم اعلیٰ در این ظهور نازل شده تفکر
 نماید یقین می‌نماید این مظلوم آنچه ذکر نموده مقصودش اثبات مقام و شانی از برای خود
 بل اراده آنکه کلمات عالیات نفوس را باقی اعلیٰ جذب نماید دستعد کنیم از برای
 اصغای آنچه که سبب تزیین و تطهیر اهل عالم است از نزاع و جدالی که بواسطه اختلاف
 مذاهب ظاهر میشود یشهد بذلک قلبی و قلبی و ظاهر سری و باطنی انشاء الله کل
 بجز آنه های مکنونه در خود توجه نمایند .

یا اهل عجباً قوه متفکره مخزن صنایع و علوم و فنون است جهد نمایند تا از
 این معدن حقیقی لسانی حکمت و بیان ظاهر شود و سبب آسایش و اتحاد احزاب مختلفه
 عالم گردد .

این مظلوم در صیغ احوال از شدت و رخا و عزت و عذاب کل را بجهت و
 دوداد و شفقت و اتحاد امر نمود هر یوم که فی الجمله علو و سموی ظاهر شده نفوس
 مستوره از خلف حجاب بیرون می‌آیند و بمقتضای تکلم می‌نمودند که احد از سیف بود

بکلمات مردوده مجبول متمسکند و از بجز آیات الهی ممنوع و محسوم و اگر این
 حجتات حاصل نمیشد ایران در دو سنه او ازید بپیان مسخر میگشت و مقام دولت
 و ملت هر دو مرتفع میشد چه که مقصود کمال ظهور من غیرت و خفا ظاهر میشد .
 باری تارة بالقرین و اخیری بالتلویح آنچه باید گفته شود گفتیم و بعد از اصلاح
 ایران نفعات کمر در سائر ممالک متضوع میگشت چه که آنچه از قلم اعلی جاری شده بسبب
 علو و سمو و تربیت جمیع اهل عالم بوده و هست و از برای حسیع امراض دریاق اعظم است
 لو هم یقیون و یشعرون .

این آیات حضرت افغان و امین علیهم بهانی و عنایتی بظهور و تقاضا و تمجید
 نبیل ابن نبیل و ابن سمندر علیهم بحب آتند و عنایتیه حاضر و از کانس وصال مرزوق نسل الله
 ان یقدر لهم خیر الاخرة و الاولی و نیزل علیهم من سما فضل و حساب رحمته بر که من جمله
 و رحمته من لدنه انه هو ارحم الراحمین و هو الفضل الکریم یا حیدر قبل علی نامه دیگر
 شما که باسم جو در سال نمودی بساحت اقدس فائز لده احمد مزین بود بنور توحید
 تقدیس و مشعل بود بنار محبت و و داد از حق بطلب ابصار را قوت بخشد و بنور تازه مشور
 دارد شاید فائز شود با آنچه که شبیه و مثل نداشته امروز آیات ام کتاب بشاید آقا
 مشرق و لایح بکلمات قبل و بعد مشتبه شده و نمیشود آن المظلوم لایحیت ان یستدل
 فی امره بما ظهر من غیره اوست محیط و ما سواش محاط قتل یا قوم اقرا و اما عندکم و

نقر ما عندنا لعسر الله لا يذكر عند ذكره اذكار العالم وما عند الامم يشهد بذلك
 من خلق في كل شأن انه هو الله مالك يوم الدين ورب العرش العظيم سبحان
 معلوم نسبت معرضين بيان بجهت وبران از سید امکان اعراض نمودند مقام
 این امر فوق مقام ما ظرو و بظیر است اگر نمود بانه ایوم نقطه بیان حاضر باشد و در
 تصدیق توقف نماید داخل کلمه مبارکه که از مطلع بیان آن حضرت نازل شده میبود
 و قوله الحق حق لمن بطغیسه الله ان یرد من لم یکن اعلی منه فوق الارض بگو
 بی دانشها ایوم آن حضرت بانی انا اول العابدین ناطق بصاغت عرفان منسحق
 مزجاست و قوه اورا کشان ضعیف شهد القلم الاعلی بقهرهم و غناء الله رب العالمین
 سبحان الذی خلق الخلق و هو اشق عظام الغیوب قد نزل ام الكتاب و الوهاب
 فی مقام محسود قد طلع النجم و القوم لا ینفتون قد اتت الآیات و منزلها فی صرین
 مشود قد ورد علی ماناح به الوجود قل یا یحیی فانت بایة ان کنت ذی علم رشید
 هذا ما نطق به بشری من قبل و فی هذا الحین یقول انتی انا اول العابدین انصف
 یا اخی حل کنت ذابیان عند امواج بحر بیانی و هل کنت ذاند آء لدی صریر تسلی و حل
 کنت ذا قدره عند ظورات قدرتی انصف بانه ثم اذکر اذ کنت قائما لدی المظلم
 و نلتی حکایت آیات الله المبین العسیوم انیا کن ان منیا کن مطلع الکذب عن هذا الصدق
 المبین یا ایت الناظر الی الوجه بگو ای عباد خافل تبخروا ز سحر آیت الهی محروم

گشتید و بذره از تجلیات انوار آفتاب حقیقت ممنوع لولا البهار من عیت در ان تکلم
امام الوجوه انصفوا و لا تکلونوا من الظالمین به حاجت البهار و ظرت الاسرار و
نظقت الاشجار الملک و الملکوت لله منزل الآیات و منظر استینات بیان
فارسی حضرت بشر را ملاحظه نمایند و بصیر عدل در آن مشاهده کنید اینه بیدیکم االی صراط
ینطق فی حسد الیمین بما نطق لسانه من قبل اذ کان ستویا علی عرش اسمه العظیم
ذکر اولیای آن اطراف را نموده اند که احمد هر یک بذكر حق جل جلاله فاخر گشت و اسمی
کل در ملکوت بیان از لسان عظمت جاری و ظاهر طوبی لم و نعمی لم باشد بواحد حق الوی
واللهام من ایادی عطاء رحمت الشفق الکریم نسل الله ان یو قسّم علی الاستقامه الکریمی
و یدهم کبشود الحکمة و البیان انه هو القدر القدر کبر من قبل علیهم و بشهر هم بما
اشرق و لاج نیر الذکر من افق سما عطاء رحمت النور الرحیم ذکر جناب ها قبل
سین را نمودند انا زینا هیکله بطبر از الصو و رأسه با کلید القفران له ان یباحی بین الانا
بجذا افضل المشرق اللامح البین بگو محزون باشد بعد از زول این آیه مبارکه
مثل آنست که در این صین از بطن ام متولد گشته قل لیس لک ذنب و لا حظا قد
طهرک الله من کوثربیسانه فی سجنه العظیم نسله تبارک و تعالی ان یؤتیک علی ذکره
و شان و یدک بجهود الغیب انه هو القوی القدر ذکر اسل طار را نمودید
انا قبلنا الی عباد الله هناك و نوصیم فی اول السیان بما انزله نطقه البیان لهذا الظهور

الذی بہ ارتعدت فرائض الاسماء. وسقطت اصنام الاوهام ونطق لسان العظمة
من افقہ الاعلی تانہ قد ظہر الکنز المکنون والسر المخزون الذی بہ یقسم ثغر ما کان
وما یکون قال وقوله الحق وقد کتبت جوہرۃ فی ذکرہ وہوائہ لایستشار سار شتی
ولا یما ذکر فی البیان ونوصیم بالعدل والانصاف والامانة والذیانة وما ترشح
بہ کلمۃ اللہ ومقاماتہم بن العباد وانا الناصح بالحق یشہد بذلک من جبری من سئلہ ورا
الرحمۃ ومن بیانہ کوثر ایموان لاہل الامکان تعالیٰ ہذا الفضل الاعظم وتباجی ہذا العطا
المبین یا اهل طارہمواندا لہجت رانہ یدکرکم بما یقرکم الی اللہ رب العالمین
انہ اقبل الیکم من سجن عکاک وانزل لکم ما یقبی بہ اذکارکم واسمائکم فی کتاب لایأخذہ المو
ولا تبدلہ شہات المرصین ضعوا ما عند القوم وخذوا ما امرتم بہ من لدن آمر
قدیم ہذا یوم فیہ تنادی سدرۃ المنتقی وتقول یا قوم انظروا اثماری اوراتی
ثم استموا یحییٰ ایاکم ان تمنعکم شہات القوم عن نور الیقین وبعبر البیان ینادی
ویقول یا اهل الارض انظروا الی امواجی وما ظہرتنی من منالی الحکمة والبیان تہوا
ولا تکونوا من الغافلین امروز جشن عظیم در طلاء علی برپا چہ کہ آنچہ در کتب الحمی وعد
دادہ شدہ ظاہر گشتہ یوم فرح اکبر است باید کل یکمال فرح و نشاط و سرور و نبساط
تصد بساط قرب نمایند و خود را از نار بعد نجات دهند یا اهل طارہموان بقوۃ ہی
الاعظم کاوس المسرفان ثم اشربوا منہا رعمًا لاہل الامکان الذین نقصوا محمداً وشیئا

وانكروا محبتہ و برائتہ و جادلو اباياتہ التي احاطت على من في السموات و الارضين
 معرضين بيان مبارزہ حزب شیعہ مشاہدہ میشوند و برتدم آن حزب مشی مینمایند در حکم
 فی او حاکم و ظنون خصم انهم من الاخرین فی کتاب اللہ لعظیم حکیم حال علمای شیعیہ
 ظراً بر منابر سب و لعن حق مشنول تسجان اللہ دولت آبادی هم متابعت آن
 قوم را نمود و بر منبر ارتقا جست و تکلم نمود به آنچہ کہ لوح صیحه زد و قلم نوحہ کرد در عمل او عمل
 اشرف علیہ جهانی و عنایتی تفکر نماید و همچنین در اولیائی کہ بر این ہم قصد معرفتند
 نمودند و جان را در سبیل مقصود عالمیان انفاق کردند امر ظاهر و مبارزہ آفتاب لایح
 و لکن قوم خود محجاب خود شده اند از حق می طلبیم ایشان را مؤید منبر ماید بر رجوع آنہ
 هو التواب الرحیم یا اهل طار انا نکتبر من هذا المقام علی وجوہکم و نسل اللہ تبارک
 و تعالی ان یتقکم بحق الاستقامتہ من ابادی عطاء اللہ هو النیاض العزیز الحمید
 بگذارید تا با انعمای عالم را کہ بھوئی متحرکند و بطالع او نام قشبت اللہ مؤیدکم و یمکم
 اللہ هو المقدر علی ما یشاء لا اله الا هو الفرد الواحد العزیز العظیم البہار من لدنا
 علی الذین تسلبوا الی مشرق الظہور واقروا واعترفوا بما نطق بہ

سان البیان فی ملکوت العرفان
 فی هذا الیوم المبارک العزیز

البیح

لوح دنیا

بسمی الناطق فی ملکوت البیان

عهد و ثنا سلطان مسبین را لائق و سزا است که سمن شین را بحضور حضرت علی قبل کبر
و حضرت امین مزین فرمود و بانوار ایقان و استقامت و اطمینان مزین داشت علیهما
بجاء الله و بجا آ من فی السموات و الارضین النور و البهاء و تکبیر و تشناء علی
ایادی امره الذین بهم اشرق نورا الاصطبار و ثبت حکم الاختیار لله المقدر العزیز المتعاقب
و بهم حاج کسر العطاء و حاج عرف عنایة الله مولی الوری سئلہ تعالی ان تحفظهم
بجنوده و یحرم سبطانه و یصرفهم بتدرتہ التي خلقت الاشیاء الملك لله فاطر السماء
و مالک ملکوت السماء نبا عظیم میفرماید ای اصحاب ایران شما مشارق رحمت
و مطالع شفقت و محبت بوده اید و آفاق وجود بنور خرد و دانش شما منور و مزین بوده
ایا چه شد که بدست خود بر هلاکت خود و دوستان خود قیام کردید یا افغانی
حلیک بھائی و عنایتی خیم امر الحق عظیم است جمیع احزاب عالم را فرا گرفته و خواهد

روز روز شماست و هزار لوح گواه شما بر نصرت امر قیام نمایند و بکنند و بیان تسخیر
افنده و قلوب اهل عالم مشغول شوید باید از شما ظاهر شود آنچه که سبب آسایش
و راحت بیمارگان روزگار است کمر همت را محکم نماید شاید بنندگان از اسیری فارغ
شوند و به آزادی رسند امروز ناله عدل بلند و چنین انصاف مرتفع دو دوسیرهستم
عالم و امم را احاطه نموده از حرکت قلم اعلی روح جدید معانی به امر امر حقیقی در اجساد
الفاظ دمیده شد و آثارش در جمیع اشیای عالم ظاهر و هویدا اینست بشارت اعظم
که از قلم مظلوم جاری شده بگوای دوستان ترس از برای چه و بیم از که گلپارهای
عالم به اندک رطوبتی متلاشی شده و میشوند نفس اجتمع سبب تفریق نفوس موهوم است
نزاع وجدال شان درنده های ارض بیاری بیاری ششیرای برنده حزب بانی گنجه
نیک و کردار پسندیده بخلاف راجع لازال انیار بگفتار حدائق وجود را تصرف نمود
بگوای دهستان حکمت را از دست مدبید نضاح مسلم اعلی را بگوش هوش بشنود
عموم اهل عالم باید از ضرر دست و زبان شما آسوده باشند در کتاب اقدس در ذکر
ارض طان نازل شده آنچه که سبب انقباه عالمیاست ظالمهای عالم حقوق امم را
غصب نموده اند و تمام قدرت و قوت بهشتیات نفوس خود مشغول بوده و هستند
از ظالم ارض یا ظاهر شد آنچه که عیون ملا اعلی خون گریست یا اینها اشرار حریق
بیانی و انشاظر الی افق ظهوری آیا چه شده که اهل ایران مع استغیثشان در علوم و فنون

حال است ترا جمع احزاب عالم مشاهده میشوند یا قوم در این یوم مبارک منیر
 خود را از فیوضات فیاض محسوس نمائید امروز از سحاب رحمت رحمانی اقطار
 حکمت و بیان نازل طوبی لمن انصف فی الامر وویل للظالمین امروز هر گواهی
 گواهی میدهد بر اینکه بیاناتی که از قلم مظلوم نازل شده سبب اعظم است از برای
 ارتقاع عالم و ارتقاء امم بگوای قوم بقوت ملکوتی بر نصرت خود قیام نمائید که
 شاید ارض از اصنام ظنون و او هام که فی الحقیقه سبب و علت خسارت و ذلت
 عباد و بیچاره اند پاک و ظاهر گردد این اصنام ها نکنند و خلق را از علو و صعود مانع
 امید آنکه ید اقتدار مدد فرماید و ناس را از ذلت کبری برهاند در یکی از الواح نازل
 یا حزب الله بخود مشغول نباشید در فکر اصلاح عالم و تهذیب امم باشید اصلاح عالم
 از اعمال طیبه ظاهره و اخلاق راضیه مرضیه بوده ناصر امر اعمالست و معیش خلق
 یا اهل بجا بتقوی تمسک نمائید خدا ما حکم به المظلوم و احتیاره المختار ای
 دوستان سزاوار آنکه در این بهار جانفرا از باران نیسان یزدانی تازه و خسترم شوید
 خورشید بزرگی بر تو افکننده و ابر بخشش سایه گسترده با بهره کسی که خود را بی بهره شناخت
 و دوست را در این جامه شناخت بگو اهریمنان در کینه گاهان ایستاده اند آگاه باشید
 و بروشنائی نام بسینا از تیر گویا خود را آزاد نمائید عالم بین باشید نه خود بین اهریمنان
 نقوی هستند که حائل و مانعند ما بین عباد و ارتقاع و ارتقاء مقاماتشان امروز برکت

لازم و واجب است تمسک نمایند به آنچه که سبب سمو و علو دولت عادل و ملت
 است قلم اعلی در هر یک از آیات ابواب محبت و اتحاد با زخموده قلنا و قولنا
 الحق عاشروا مع الاودیان کلمها بالروح و الریحان از این بیان آنچه سبب
 اجتناب ملت اختلاف و تفریق بود از میان برخاست و در ارتقا و وجود و ارتفاع
 نفوس نازل شده آنچه که باب اعظم است از برای تربیت اهل عالم آنچه از لسان قلم
 علی اولی از قبل ظاهر فی تحقیق سلطان آن در این ظهور عظم از سائر مشیت مالک
 قدم نازل از قبل فرموده اند حب الوطن من الایمان و لسان عظمت در یوم ظهور فرمود
 لیس العنصرین حب الوطن بل من سبب العالم به این کلمات عالیات ظهور فرموده را
 پرواز جدید آموخت و تحدید و تقلید را از کتاب محو نمود این مظلوم حزب الله را از فساد و فروع
 فرمود و بر اعمال طیبه و اخلاق مرضیه روحانیه دعوت نمود امروز جنودی که ناصر مردمند
 اعمال و اخلاق است طوبی لمن تمسک بهما و ویل للمعرضین یا حزب الله شمارا با باد
 و میت بینایم و اوست در مقام اول سید اخلاق طوبی از برای نفسی که نور اوست بنور
 و بطرز راستی مزین گشت دارای ادب و دارای مقام زبرکت امید آنکه این مظلوم و کل
 به آن فائز و به آن متمسک و به آن متشبث و به آن ناظر باشیم اینست حکم محکم که از سبب
 اسم اعظم جاری و نازل گشته امروز روز ظهور انسانی استقامت است از معدن انسانی
 یا حزب العدل باید بشاید نور روشن باشید و مانند نار سدره مستقل این نار محبت احزاب

متلفه را در یک بها جمع نماید و ناربعضا سبب و علت تفریق و جداست نسل الله
 ان سخط عباده من شته اعدانه انه علی کل شیء قدير الحمد لله حق جل جلاله بتفاح کلمه
 ابواب افنده و قلوب را کشوده و بر آیه از آیات منزله بامیت بسین از برای ظهور خلائق
 روحانیة و اعمال مقدسه این ندا و این ذکر مخصوص معنکتی و یابدینه نبوده و نیست باید اهل عالم
 طرأه آنچه نازل شده و ظاهر گشته تمسک نمایند تا به آزادی حقیقی فائز شوند گیتی با نوار
 نیز ظهور منور چه که در سنه ستین حضرت بشیر روح ماسوئه فداه بروج جدید بشارت داد و در
 سنه شانین عالم نور جدید و روح بدیع فائز گشت حال اکتش اهل بلا و مستعدند از برای صفای
 کلمه علیا که بپشت و شکر کل به آن منوط و منعلق است در صحیفه همراه در ضمن عکای نازل شده آنچه که
 سبب سمو عباد و عمار بلا و است از جمله این بیانات در آن از قلم مالک امکان نازل
 اس عظم که او را خلق به آن مربوط و منوط آنکه اول باید در زاری بیت عدل صلح آید
 را اجر نمایند تا عالم از مصاریف با هبطه فارغ و آزاد شود این فقره لازم و واجب چه
 که محاربه و مجادله اس رحمت و شفقت است . دوم باید لغات منحصر طبعیت و احدا
 گردد و در مدارس عالم به آن تعلیم دهند . سوم باید به اسپانی که سبب الفت و
 محبت و اتحاد است تشبث جویند . چهارم جمع رجال و نسا را آنچه را که از هم ترا
 و زراعت و امور دیگر تحصیل نمایند جزئی از آن را از برای تربیت و تعلیم اطفال نزد امینی
 و دایه گذارند و به اطلاع انسانی بیت عدل صرف تربیت ایشان شود . پنجم توجیه

کامل است در امر زراعت این فقره اگر چه در چشم ذکر شد و لکن فی الحقیقه دارای مقام
 اول است در ممالک خارجه این فقره بسیار ترقی نموده و اما در ایران الی صین امرش
 متوق است امید آنکه پادشاه ائده الله تو تویی بر این امر عظیم خطیر منبر نماید باری
 به آنچه در صحیفه حسره از قلم اعلی نازل اگر متک نمایند از قوانین عالم خود را فارغ مشاهد
 کنند مگر بعضی از اذکار از تسلیم اعلی جاری که شاید مشارق قدرت و مطالع عزت
 الهی وقتی از اوقات موید شوند بر احب برای آن اگر طالب یافت شود آنچه از اراؤ
 مطلق نافذ ظاهر گشته لوجه الله اظهار شود و لکن این الطالب و این السائل و این العادل
 و این المنصف حال حسره یوم نار ظلمی مشعل و سیف اعتسافی مسلول سبحان الله
 بزرگان ایران و نجای عظام به اخلاق بسعی منبر نمایند حیرت اندر حیرت آمدن
 قص این مظلوم دریایی و آیام بشکر و حمد مالک نام مشغول چه که مشاهده شد نصائح
 و مواعظ تا شایسته نموده و اخلاق و اطوار این صرب بدرجه قبول فائز چه که ظاهر شد
 آنچه که سبب روشنی چشم عالم است و آن شفاعت دوستان از دشمنان نزد امر بود
 کردار نیک گواه راستی گفشار است امید آنکه اخبار روشنی کردار گیتی را روشن نماید
 نسل الله تبارک و تعالی ان یؤید الکل علی الاستقامه علی حبه و امره فی آیامه انه
 ولی المخلصین العالمین یا حزب الله قلم اعلی عالمها ظاهر نموده و ابصار را روشن
 حقیقی بخشیده و لکن اکثری از اهل ایران لازال از بیانات نافعه و علوم و فنون مبارکه

محروم بوده اند بوم قبل مخصوص از برای یکی از اولیا این کلمه علیاً از قسم اعلی نازل که شیخ
 اهل اعراض باقبال فائز کردند و بنوعی مسائل اصول الهیه پی برند و آگاه شوند معرین
 و مکرین به چهار کلمه متمسک اول کلمه ضرب الرقاب و ثانی حرق کتب و
 ثالث اجتناب از عمل اضری و رابع قنای اضراب حال از فصل و اقتدار کلمه
 الهی این چهار کلمه عظیم از میان برداشته شد و این چهار امر بین از لوح محوشت و
 صفات سبعی را بصفات روحانی تبدیل نمود جلالت اراده و جلالت قدرت و عظم سلطنت
 حال از حق جل جلاله بطلیب و می طلبیم که حزب شیعه را هدایت فرماید و از صفات
 نالایقه نجات بخشد از لسان هر یک از آن حزب در هر یوم لعنت اندک و در طعون با
 صین خلقی از قذای یومینه آن حزب است الهی الهی تسمع حنین بجانک و صریحی
 الیائی و الایام و تعلم انه ما اراد لفضله امر ابل اراد و تقدیس نفوس عبادک و نجاهتم عن نار
 الضغینه و البغضاء الی احاطتم فی کل الاحیان ای رب قد ارتضت ایادی المقربین
 الی سما جودک و المخلصین الی هوا عطا ناک استلک ان لا تخیبها عما اراد و امن بکرم عطا
 و سما فضلک و شمس جودک ای رب آید هم علی آداب ترفع بجهت مقامات هم بین
 الاضراب انک انت المقدر العزیز الوهاب یا حزب الله بشنود آنچه را که صفات آن
 سبب آزادی و آسودگی و راحت و علو و سمو کل است از برای ایران قانون و اصولی لازم
 و واجب و لکن شایسته آنکه حسب الاراده حضرت سلطان آیده الله و حضرات علمای اعلام

و امرای عظام واقع شود باید باطلاع ایشان مقرب معین گردد و حضرات در آن مقرب
 جمع شوند و بجهل مشورت تمسک نمایند و آنچه را سبب و علت امتیت و نعمت و برکت
 و اطمینان عباد است معین فرمایند و احب بر دارند چه اگر بغیر این ترتیب واقع شود علت
 اختلاف و ضوضاء گردد و در اصول احکام که از قبل در کتاب اقدس و سایر الواح نازل
 امور راجع به سلاطین و رؤسای عادل و انسانی بیت عدل شده و مفضنین و مقبضین
 بعد از تفکر اشراق نیست عدل را بعین ظاهر و باطن در آنچه ذکر شده مشاهده نمایند
 حال آنچه در گذر است انگیزه به آن متمسک خوب بنظر میاید چه که بنور سلطنت و مشورت
 امت هر دو مزین است در اصول و قوانین بابی در قصاص که سبب صیانت و حفظ
 عباد است مذکور و لکن خوف از آن ناس را در ظاهر از اعمال شنیعه نالایق منع نماید
 اما امری که در ظاهر و باطن سبب حفظ و منع است خسته الله بوده و هست او است
 حارس حقیقی و حافظ معنوی باید به آنچه سبب ظهور این موهبت کبری است تمسک است
 و تثبیت نمود طوبی لمن سسع مانطق به قلبی الاعلی و عمل با امر به من لدن امر قدیم
 یا حزب الله و صابایی دوست یکتا را بگوش جان بشنوید کلمه الهی شبانه نه است مقرب
 و مستقرش فنده عباد باید آنرا بکوش حکمت و بیان تربیت نمایند تا اصلش ثابت
 گردد و فرعش از افلاک بگذرد ای اهل عالم فضل این ظهور عظیم آنکه آنچه سبب
 اختلاف و فساد و نفاق است از کتاب محمودیم و آنچه علت الفت و اتحاد و اتفاق است

ثبت فرمودیم نفسیاً للعالمین مکرر وصیت نموده و عیناً تم دوستان را که از آنچه
 را که فساد و تشام میشود اجتناب نمایند بل فرار اختیار کنند عالم منقلب است و
 افکار عباد مختلف نسل اندان نیز نیم بنور عدل و یقین مایه همس فی کل الأحوال آن
 هو الغنی المتعال از قبل به این کلمه علیاً نطق نمودیم نفسی که به این مظلوم منسوبند باید
 در مواقع بخشش اعطای برابرند باشند و در اخذ نفس آماره شعله فروزنده سبحان الله
 این آیات ظاهر شده آنچه که سبب حیرت است از قراری که شنیده شد نفسی وارد معر
 سلطنت ایران گشت و جمعی بزرگان را به اراده خود مستر نمود فی الحقیقه این مقام مقام
 نوح و نذیر است آیا چه شده که مظاهر عزت کبری ذلت عظمی از برای خود پسندیدند
 استقامت چه شد عزت نفس کجارت لازال آفتاب بزرگی و دانائی از افق سماء ایران
 طالع و مشرق حال مقامی تنزل نموده که بعضی از رجال خود را طعنب جاہلین نموده اند
 و شخص مذکور در باره این حزب در جراند مصر و دائرة المعارف بیروت ذکر نموده آنچه را
 که سبب تخیر صاحبان آگاهی و دانش گشت و بعد باریس توجه نمود و بسریده با هم سرشته
 طبع کرد و با طراف عالم فرستاد و بسین حکام هم ارسال داشت و به این سبب اظهار محبت
 نمود و مقصودش تدارک مافات بوده باری این مظلوم در باره او صحت اختیار کرد و از حق
 می طلبیم اورا حفظ نماید و بنور عدل و انصاف متور دارد له ان تقول الهمی الهمی ترانی فتاناً
 لہی باب عنون و عطانک و ناظر الی آفاق مواہبات و الطائف استک بندان

الاحلی و صریحاً گفت یا مولی الوری ان توفیق عبادک علی ما یسبغنی لایا تمک و یعلق لظهور
 و سلطانک انک انت المقدر علی ما تشاء یشهد بقوتک و اقتدارک و عظمتک و عظمتک
 من فی السموات و الارضین الحمد لک یا الہ العالمین و محبوب افئدة العارفين تری
 یا الہی کینونة القرار اذت بحر عنانک و حقیقة الحیان فرات معترتک و عطانک
 قدر یا الہی ما یغنی لعظمتک و یعلق لسماء فضلک انک انت الفضال الفیاض الامر حکیم لا الہ الا
 انت القوی الغالب القدیر یا حرب انه الیوم باید انظار کل برافق کلمه مبارک که یفعل یا شایا
 و حده متوجه باشد چه اگر احدی باین مقام فائز گردد او بنور توحید حقیقی فائز و منور و من دون
 آن در کتاب الہی از اصحاب طنون و او حام مذکور و مرقوم بشوید ندای مظلوم را و مرا
 را حفظ نماید این فقره بر کل لازم و واجب است مظلوم در جمیع ایام من غیر ستر و حجاب عام
 و جوہ اهل عالم نطق نسه بود آنچه را که متعلق است از برای ابواب علوم و فنون و دانش
 و آسایش و ثروت و عفا ظلم ظالمین تسلیم اعلی را از صریح باز نداشت و شباهت میر بین
 مفسدین او را از اظهار کلمه علیا منع نمود از حق در جمیع احوال سائل و اعلم که اهل سجا
 را از طنون و او حام حزب قبل حفظ نسه ماید و مقدس دارد یا حرب الله علمای
 راشدین که بهدایت عباد مشغولند و از وساوس نفس اماره مصون و محفوظ ایشان از نجس سمان
 عرفان نزد مقصود عالمیان محسوب احترام ایشان لازم ایشانند عیون جاریه و اکسم
 مضینه و اثمار سدره مبارک و اثمار قدرت الیه و بحر حکمت صمدانیه طوبی لمن تمسک بحکمتم

من الفائزين في كتاب الله رب العرش العظيم البهاء من لدى الله رب العرش و
الشرى عليكم يا اهل البهاء واصحاب السفينة الحمراء وعلى الذين هموا بذاكمم الاصلى و
علموا بما امروا به في هذا اللوح العزيز

البيوع .

اشرافات

هذه صحيفة الهدى لمن القسيم

هو الله تعالى شأنه الحكمة والبيان

الحمد لله الذي تشرد بالعظمة والقدرة والجمال وتوحد بالعسرة والقوة والجمال
وتحدس من ان يدركه الخيال او يذكر له نظير ومثال قد اوضح صراطه المستقيم باوضح بيان
ومقال انه هو الغنى المتعال فلما اراد ان يخلق بسبع فصل النقطه الطاحسة المشرقة
من افق الارادة ونحت دارت في كل بيت على كل هيئة الى ان طبقت فتسى المقام امراً
من لدى انه مولى الانام وانها هي مركز دائرة الاسماء ومختم ظهورات الحروف في عكس
الاشاء وبجانبها زما دل على السر الاكتم والرمز المنتم الظاهر الحاكى عن الاسم العظيم
في صحيفة النور والورقة المقدسة المباركة البيضاء فلما تفصلت بالحرف الثاني البارز
في اول المثاني دارت افلاك البيان والمعاني وسطع نور الله الأبدى وثقبت على وجه
سماه بهسره ان وصار منه الشيران تبارك الرحمن الذي لا يشار باشارة ولا يعبر

بعبارة ولا يعرف بالاذكار ولا يوصف بالآثار انه هو الامر الوهاب في المبدء والمآب
 وجعل لها حفاظا وحسرا ساسا من جنود العدة والاقطار انه هو المهين العزيز المنار
 قد نزلت بخطبة مرتين كما نزل المشافي كرتين واسم الله الذي خلف النقطة وفصل منها
 علم ما كان وما يكون وجعلها مناديه باسمه وبمشرة بطوره الاعظم الذي به ارتعدت نفس
 الامم وسطح النور من افق العالم انما هي النقطة التي جعلها الله بحسب النور للمخلصين من
 عباده وكره الشار للمعرضين من خلقه والمخلصين من بريته الذين بدلوا نعمته الله كفرا و
 ما نذرت السماء تقا و قادوا اوليا نعم الى بس القرار اولئك عباد اظلموا والتفارق
 في الآفاق ونقضوا المشاق في يوم فيه استوى بكل العتيد على العرش الاعظم وماذا
 المساد من الشطر الايمن في الوادي المقدس يا ابا البيان اتقوا الرحمن هذا
 هو الذي ذكره محمد رسول الله ومن قبله الروح ومن قبله الكلم وهذا نقطه البيان
 ينادى امام العرش ويقول تالله قد خلقتم لذكر هذا الشبا الاعظم وهذا الصراط الاقوم
 الذي كان علمونا في ائمة الانبياء ومسنونا في صدور الاصفياء وسطورا من العلم الاعلى
 في الواح زكيم مالكت الاسماء قل موتوا بغيظكم يا اهل التفارق قد ظهر من لا يعزب عن علمه
 من شئى واتى من افتر به ثغر العرفان وترين ملكوت البيان و اقبل كل مقبل الى الله
 مالكت الاديان وقام به بكل قاعد وسرع كل سطح الى طور الايمان هذا يوم
 جعله الله نعمته للابرار ونقمة للاشرار ورحمة للمقبلين وغصبا للمكبرين والمعرضين انه ظهر

سلطان من عنده وانزل ما لا يعادله شيء في ارضه وسماكه اتقوا الرحمن يا ايها
 الذين آمنوا ما اتركبوا ما اتركبه اولو الفرقان الذين ادعوا الاليمان في الليالي والايام فلما
 اتى مالكت الانام اعرضوا وكفروا الى ان اتقوا عليه بطليم نوح به ام الكتاب
 في المآب اذكروا ثم انظروا في اعمالكم واتوا لهم ومرآتهم ومقاماتهم وما
 ظهر منهم اذ تكلموا تكلم الطور ونفخ في الصور وانضقت من في السموات والارض الاعداء
 احرف الوجه يا ايها البيان ضعوا اوجهاكم وظنونكم ثم نظروا بطرف الانصاف
 الى افق الظهور وما ظن من عنده ونزل من لونه وما ورد عليه من اعدائه هو الذي
 قبل البدايات كلها لاظهار امره واعلاء كلمته قد بس مرة في الظاء واخرى في الميم ثم في
 الظاء مرة اخرى لامر الله فاطر السماء وكان فيها تحت السلاسل والاعمال شوقا
 العزيز الفصاح يا ايها البيان حل نسيم وصاياي وما ظن من تسلي ونطق به لسان
 وحل بدلتهم يقيني ما وحاكم وسبلي ما هو انكم وهل نسبتهم اصول الله وذكره وتركتهم
 احكام الله واوامره اتقوا الله دعوا لظنون لظاهرا والاهام لمطالعها وشكوك
 لشارقاتهم قبلوا بوجوه نوراء وصدور بيضاء الى افق اشرفت منه شمس الايمان امرا
 من لدى الله مالكت الاديان الحمد لله الذي جعل العصاة الكبري درعا ليكل امره في
 ملكوت الانشاء وما قدر لاحد نصيبا من هذه الرتبة العليا والمقام الالهي انها طراز نعمة
 انامل القدرة لنفسه تعالى انه لا ينبغي لاحد الا لمن استوى على عرش فعيل ما يشاء من اقتدر

اعترف بما رقم في هذا المحين من القلم الأعلى انه من اهل التوحيد واصحاب
التجريد في كتاب الله مالك المبدء والمآب ولما بلغ الكلام هذا المقام طلعت
رائحة العرفان واشرق نير التوحيد من افق سماء البيان طوبى لمن اجتذبه السيد
الى الذروة العليا والغاية القصوى وعرف من صير قلمي الأعلى ما اراده رب الآخرة
والاولى ان الذي ما شرب من رحيقنا المختوم الذي فلكنا ختمه باسمنا التسييم
انه ما فاز بانوار التوحيد وما عرف المقصود من كتب الله رب الارض والسما، وما لك
الآخرة والاولى وكان من المشركين في كتاب الله اعليم الخبير يا ايها السائل الجليل
نشده انك تمسكت بالتصبر الجليل في ايام فحين منع القلم عن الجريان واللسان عن البيان
في ذكر عصمة الكبرى والآية العظمى التي سئلتها عن الظنوم ليكشف لك قناعها وغطائها
ويذكرتها وادامها ومقامها ومقرها وشأنها وعلوها وسموها لعسر الله لو نظرنا الى
البرهان المكنونة في اصناف بحر العلم والايقان ونخرج طلعات المعاني المستورة في غرقت
البيان في حبة العرفان لتستمتع خصوصاً العلماء من كل الجهات وترى حزب الله
بين انياب الذئاب الذين كفروا بالله في المبدء والمآب بذلك امسكنا بعظم
في برهة طوييلة من الزمان حكمة من لدى الرحمن وخطانا لا ولسنا في من الذين بدلوا نعمته
كفروا واصلوا قومهم دار البوار يا ايها السائل الناظر والذي اجتذب الملا الأعلى
بحكمته العليا ان لطهور مما لك ملكوتي وحمامات رياض حكمتي تغردات ونعمات ما

اطلع علينا آله مآلك الملك والبحر وت ولو يظن اقل من ستم الأبره ليقول
 الظالمون مالا قاله الأولون ويركبون مالا تركبه احد في الاعصار والقرون
 قد انكروا فضل الله وبرهانه وحجة الله وآياته ضلوا وخطوا الناس لا يشعرون يعبدون
 الا وهام ولا يعرفون قد أشخذوا الظنون لانفسهم اربابا من دون الله ولا يعقنون
 بنذوا الجبر الا عظم سر صين الى العدير ولا يعلمون يتبعون ابو انهم معرضين عن الله
 الميسر القويم قل تالله قد اتى الرحمن بصدرة وسلطان وبارتعدت فرائض الاديان
 وغن عندي البيان على اهل نخص العرفان قد غنهم من كان مكنونا في العلم ومسطورا في
 الكتاب قل هذا يوم فيه استوى كلهم الظور على عرش الظور وقام الناس لله رب العالمين
 وهذا يوم فيه حدثت الارض اخبارها وانطرت كنوزها والبحار لئاليها والتدرة اثارها
 والشمس اشراقها والاقمار انوارها والسما انجمها والساقه اشراطها والقيمة مطوتها والاقلام
 انما رها والارواح اسرارها طوبى لمن عرفه وفاز به وويل لمن انكره واعرض عنه فاسئل الله
 ان يؤيد عباده على الرجوع انه هو الثواب العنود الرحيم يا ايها المقبل الى الافق اطلع
 والشارب حقيقى المختوم من اياى العطاء فاعلم للعصمة معان شتى ومقامات شتى ان
 الذى عصمه الله من الزلل يصيدق عليه هذا الاسم في مقام وكذلك من عصمه الله من الخطا
 والعصيان ومن الاعراض والكفر ومن الشرك وامثالها يطلق على كل واحد من هؤلاء اسم
 العصمة واما العصمة الكبرى لمن كان مقامه مقدسا عن الاوامر والنواهي ومنشرا عن الخطا

والعيان انه نور لا تعقبه الظلمة وحواب لا يعتره الخطا لو يحكم على الماء حكمه بحر على السماء
حكم الارض وعلى النور حكم النارجح لا ريب فيه وليس لاحد ان يعترض عليه او يقول لم ولم
والذي اعترض انه من المعرضين في كتاب الله رب العالمين انه لا يسئل عما يفعل وكل
عن كل يسئلون انه اتى من سماء الغيب ومعه راية يفعل ما يشاء وجنود القدرة والاختيار
ولدونه ان يتمكن بما امر به من الشرائع والاحكام لو تجاوز عنصفا على قدر شعرة واحدة ليعط
عمله انظر ثم اذكر اذ اتى محمد رسول الله قال وقوله الحق والله على الناس حج البيت
وكذلك الصلوة والصوم والاحكام التي اشرقت من افق كتاب الله مولى العالم ومز
الامم للكل ان يتبعوه فيما حكم به الله والذي انكره كفر بالله وآياته ورسوله وكتبه انه لو
يحكم على الصواب حكم الخطا وعلى الكفر حكم الايمان حتى من عنده هذا مقام لا يذكر
لا يوجد فيه الخطا والعيان انظر في الآيات المباركة المنزلة التي وجب بها حج البيت على
الكل ان الذين قاموا بعده على الامر وجب عليهم ان يعلموا ما امروا به في الكتاب ليس
لاحد ان تجاوز عن حدود الله وسننه والذي تجاوز انه من الخاطئين في كتاب الله رب
العرش العظيم يا ايها الناظر الى افق الامر اعلم ارادة الله لم تكن محدودة بحدود العباد
انه لا يشي على طرفه للكل ان تمسكوا بصراطه مستقيما انه لو يحكم على اليمين حكم اليسار او على
الجنوب حكم الشمال حتى لا ريب فيه انه محمود في فعله ومطاع في امره ليس له شريك
في حكمه ولا معين في سلطانه يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد ثم اعلم ما سوره مخلوق بكلمته من عنده

ليس لحم حسركه ولا سكون الآبامره واوتنه يا ايها الظالمون في بؤساء المحبة والوداد
والناظر الى النور وجه ربك مالك الاسباب اشكر الله بما كشف لك ما كان مكتوبا
مستورا في العلم لعلم الكل انه ما اتخذ لنفسه في الصفة الكبرى شريكا ولا وزيرا انه هو ^{مطلع}
الادامر والاحكام ومصدر العلم والعرفان وما سونه ما مور محكوم وهو الحاكم الامر اسليم
انجيز انك اذا اجتهدت بك نفعات آيات النور واخذك الكوثر الطور من ايدي
عطاء ربك مالك يوم النور قل الهى الهى لك الحمد بما ولتني اليك وحدتني
الى افلاك داومت لي سبيك وانطرت لي دليكات وحيلتني مقبلا اليك اذا عرض
عنك اكثر عبادك من العباد وانعماء ثم الذين اشبههم من دون بينة من عندك و
برهان من لدنك لك الفضل بالاله الاسماء ولك الشارة يا فاطر السماء بما سقتني حقاك
المنعم باسمك القويم وتسررتني اليك وعرفتني مشرق بيانك ومطلع آياتك ومصدر
اوامرك واحكامك ونبع حكمتك والظانك طوبى لارض فازت بقدمك واستقر
عليها عرش عظمتك وتصوع فيما عرف قبيك وعزمتك وسلطانك وقدرتك و
اقتدارك لا احب البصر الا المشاهدة جمالك ولا اريد السمع الا لاصفا نذاتك وآياتك
الهي الهى لا تحرم العيون عما خلقته لولا الوجوه عن التوجه الى افلاك والقيام لدى باب
عظمتك والحضور امام عرشك والخصوع لدى اشراقات انوار شمس فضلك اى رب
انا الذي شهد قلمي وكبدى وجوارحي ولسان ظاهري وباطني بوجدانيتك وفردانيتك

وبأنك أنت الله لا اله الا انت قد خلقت المخلوق لعرفانك وخدمته امرن لترتفع
 به مقامهم في ارضك وترتقي بنفسهم بما انزلته في زبرك وكتبك والواحد فلما
 انظرت نفسك وانزلت آياتك اعرضوا عنك وكفروا بك وبما انظرته بقدرتك
 وقوتك وقاموا على ضربك واطفأ نورك وانقادوا لرسدرك وبلغوا في انظلمت ما
 ارادوا سفك دمك وحقك حرمتك وكذالك من ربيته بايادي عناتك وخطية
 من شدة طغاة خلقك وبعادة عبادك وكان ان حية آياتك امام عرشك فاهاه
 عما ارتكب في آياتك بحيث نقص عهدك وميثاقتك وانكر آياتك وقام على الاعراض و
 ارتكب ما نوح به سكان ملكوتك فلما خاب في نفسه ووجد رايحة الخسران صلاح وقال ما
 تخير به المقربون من اصفيائك واهل خبار مجدك تراني يا اعلى كالموت لتسبيل على التراء
 اغشى ثم ارحمني يا مستغاث ويا من في قبضتك زمام الناس من الذكور والاناث
 كلما تفكر في حيراتي اعظمي ونظيما في الكبرى ياخذ في الياس من كل الجهات وكلما تفكر
 في حبه عطائك وسما جودك وشمس فضلك اجد عرف الرجاء من اليمين واليسار والوجود
 والشمال كان الاشياء كلها تبشرني بامطار سحاب سما رحمتك وعزتك يا سنده المخلصين
 ومقصود المقربين شجعتني مواهبك والطاقت وطهورات فضلك وعناتك والاما
 للمفقود ان يذكر من انظر الوجود بكلمة من عنده وما للمعدوم ان يصيف من شجعت بالبرهان
 انه لا يوصف بالادوات ولا يذكر بالاذكار لم يزل كان مقدساً عن ادراك خلقه ومشتراً

عن عرفان عبادہ امی رب تری المیت امام و جهک لا تجله محسوس و نامن کانس
 ایحوان بچودک و کرمانک و اعلیل تلقاء عرشک لا تمنع عن بحر شفاک اسنانک ان
 تویدنی فی کل الاحوال علی ذکرک دشناک و خدمتہ امرک بعد علی بان ما یظهر من بعد
 محدود بحد و نفسہ و لایسق لخصرتک و لایسقی لبساط عزک و عظمتک و عزتک لولا
 شنانک لایفنی لسانی و لولا خدمتک لایفنی وجودی و لایحب لہبصر الالشاہدۃ انوار
 انک الاصلی و لا یرید السمع الا لاصغار ندانک الاصلی اوازہ لم ادر یا الہی و سندی
 و ربانی حل قدرت لی ما تقر عینی و یشرح بہ صدی و یفرج بہ قلبی او تصانک المبرم منی
 عن الخصور امام عرشک یا مالک القدم و سلطان الامم و عزتک و سلطانک و عظمتک
 و اقدارک قد اما تسی ظلمۃ البعد این نور قربک یا مقصود العارفين و اهلکتنی سطوة البحرین ضیانا
 و صانک یا محبوب المخلصین تری یا الہی ماورد علی فی سبیلک من الذین انکروا حقک
 و نقضوا میثاقک و جادلوا بایاتک و کفروا بعظمتک بعد ظهورک و کلمتک بعد انزالہا
 بجهتک بعد اكمالہا امی رب یشہد لسان لسانی و قلب قلبی و روح روحی و ظاہر
 و باطنی بوحده اعیتک و فردایتک و بعدرتک و اقدارک و عظمتک و سلطانک و
 بعزتک و رفعتک و اختیارک و بانک انت اللہ لا الہ الا انت لم تزل کنت کثر تمیضا
 عن الابصار و الادراک و لا تزل تکون بشکانت فی ازل الازال لا تنفک قوۃ العلم
 و لا تنفک اقدار الامم انت الذی فتحت باب العلم علی وجہ عبادک لعرفان مشرق حجاب

ومطلع آياتك وسما، ظهورك وشمس جمالك وودعت من على الارض في كتبك وزبرك
 وصنعت بطور نفسك وكشف سجات الجلال عن وجهك كما اخبرت به صديك الذي
 به اشرف نبي الامم من افق الجاهل وسطع نور احتياقه بين العباد بقولك يوم تقوم الناس
 لرب العالمين ومن قبل بشرت الحكيم ان يخرج القوم من الظلمات الى النور وذكرهم
 بايام الله واخبرت به الروح وانبيائك ورسلك من قبل ومن بعد لو يظن من جنان
 قلبك الاعلى ما انزلته في ذكر هذا الذكر الاعظم ونباك العظيم لينصق اهل مدائن بعلم
 والعرفان الا من انقذته باقدارك وحضرة وجودك وفضلك اشد انك وفيت بهد
 واظرت الذي بشرت بطوره انبيائك واصفيائك وعبادك انه اتى من تحت
 العزة والاقدر بر ايات آياتك واعلام بيناتك وقام امام الوجه بقوتك وقدر
 ودعا الكل الى الذروة العليا والاق اعلى بحيث ما منه ظلم العلماء وسطوة الامم اقام
 بالاستقامة الكبرى ونطق باعلى التدارق اتي الوهاب راكبا على السحاب اقبلوا يا اهل
 الارض بوجوه بيضاء وقلوب نورا، طوبى لمن فاز بقائك وشرب رحيق الوصال من
 ايادي عطائك ووجد عرف آياتك ونطق ثباتك وطار في جوانك واخذة جذ
 بيانك وادخله في الفردوس الاعلى مقام الكاشفة والمشاهدة امام عرش عظمتك
 امي رب اسئلك بالصحة الكبرى التي جعلتها اقا لظهورك وعلمتك العليا التي بها
 خلقت الخلق واظرت الامر وبهذا الاسم الذي به ناحت الاسماء وارتعدت فرائض العرفان

ان تجليني منقطعاً عن دونك بحيث لا تتحرك الا بارادتك ولا اتكلم الا بشيئتك ولا
 اسمع الا ذكرك وثنائك لك الحمد يا الهى ولك الشكر يا رباني بما اوصيت لي
 صراطك المستقيم واظهرت لي نباك العظيم وايدتني على الاقبال الى مشرق حيايت
 ومصدر امرك بعد اعراض عبادك وخلقتك اسئلك يا مالك ملكوت
 البقاء بصبر قلبك الاعلى وبالنار المشتعلة الناطقة في شجرة الخضراء وبانفيسة
 التي جعلتها مخصوصة لاهل البهاء ان تجليني مستقيماً على حبايت وراضياً بما قدرت لي في
 كتابك وقائماً على خدمتك وخذتة اوليائك ثم ايد عبادك يا الهى على ما يرض
 به امرك وعلى عمل ما انزلت في كتابك انك انت المقدر المهين على ما تشاء و في
 قبضتك زمام الاشياء لا اله الا انت المقدر العظيم الحكيم يا ايها الجليل قد
 اريناك البحر والمواب والشمس واشرقاها والسماء وانجمها والاصداف ولسانها
 اشكر الله بجزء الفضل الاعظم والكرم الذي احاط على العالم يا ايها المتوجه الى
 انوار الوجود قد احاطت الاوهام على سكان الارض ومنتمهم عن التوجه الى الحق اليقين
 واشرقا وظهوراته وانواره بالظنون منوعا عن القيام يتكلمون باهواهم ولا يشعرون
 منهم من قال هل الايات نزلت قل اي ورب السموات وهل انت الساعة
 بل قصت ومطر البينات قد جاءت الحاقة والحق بالحقه والسبران قد برزت
 الساهرة والسيرة في جبل واضطراب قدانت الزلازل وناحت القبائل من

خشيته الله المقتدر الجبار قل الصاخة صاحت واليوم لله الواحد المختار وقيل
هل الطامة تمت قل اى ورب الارباب وهل القيمة قامت بل التسليم
بملكوت الآيات وهل ترى الناس صرعى على وربي الاعلى الابهى وهل انقش
الاعجاز بل نسفت البحال وما لك الصفات قال ابن ابي عمير والنار قل الاولى لعائى
والاخرى نفسك يا ايها المشرك المرتاب قال انا ما نرى لميسران قل اى
وربى الرحمن لا يراه الا اولوا الابصار قال هل سقطت النجوم قل اى اذ كان يقوم
فى ارض السرفا عتبروا يا اولى الا نظار قد ظهرت العلامات كلها اذ احسبنا
يد القدرة من حيب العظمة والاقترار قد ماوى المناذ اذ اتى الميعاد وواضع الطورين
فى تيه الوقوف من سطوة ربك مالك الابدان يقول الناقور هل نفعنى وصور
قل على وسطان الظهور اذ استقر على عرش اسمه الرحمن قد اضاء الديجور من فخر
رحمة ربك مطلع الانوار قد مرت نسمة الرحمن واهتزت الارواح فى قبور الابدان
كذلك تضى الامر من لدى الله العزيز المنان قال الذين كفروا متى انقضت ايماننا
قل اذ كنتم فى اجداث الغلظة والاضلال من الشركين من مسح عينيه ونظيرهم
والشمال قل قد عميت ليس لك اليوم من ملاذ منهم من قال هل حشرت نفوس
قل اى وربي اذ كنت فى محاد الاوهام منهم من قال هل نزل الكتاب بانقراطيل
انحافى بحيرة اتقوا يا اولى الالباب ومنهم من قال حشرت اعمى قل على وربي

الستحاب قد تزئنت البجته باورد المعاني وسعر السعير من نار الفجار قل قد شرقت
النور من افق الطهور واصابت الآفاق اذ اتى مالك يوم لميثاق قد خسر
الذين ارتابوا ورجح من اقبل نور اليقين الى مطلع الايقان طوبى لك يا أيها
الناظر بما نزل لك هذا اللوح الذي منه تطير الارواح احفظه ثم اقرأه لعمري
انه باب رحمة ربك طوبى لمن يقره في العيش والاشراق انا سمعنا ذكرك
في هذا الامر الذي منه اندك جبل العلم وزلت الاقدام البهار على اهل سبحان
الذين اقبلوا الى العزيز الوهاب قد انتهى اللوح وما انتهى البيان صبر ان تكذب
هو الصبار هذه آيات انزلنا بها من قبل اى في اول ورودنا في السجدة العظمى
وارسلناها اليك لتعرف ما نطقت به الالسة الكذبة اذ اتى الله بقدرته وسلطان
قد ترزعج بنيان الطنون وانفطرت سماء الاوهام والقوم في مرية وشقاق
قد انكروا حجة الله وبرهانه بعد اذ اتى من افق الاقدار ملكوت الآيات تركوا
ما امروا به واتكبوا ما منوعوا عنه في الكتاب وضعوا اللهم احذوا احوالهم الا
انهم في غفلة وضلال يقرنون الآيات وينكرونها يرون البينات يعرضون
عنها الا انهم في ريب عجاب انا وصينا اوليانا بتقوى الله الذي كان مطلع الاعمال
والاخلاق انه قائد جنود العدل في مدينة البهار طوبى لمن دخل في ظل رايته النور وتمسك
انه من اصحاب السفينة النور التي نزل ذكرها في قيوم الاسماء قل ما ضرب الله زيناها بها كلكم

بطراز الامانة والديانة ثم انصروا ربكم بحسنو الاعمال والاخلاق انا منعتكم
عن الفساد والجبال في كسبي وصحفي وزبري والواجي وما اردنا بذلك الا علوكم وتموكم
تشهد بذلك السماء وانجها واشمس اشراقها والاشجار واوراقها والبحار وامواجها
والارض وكنوزها نسل الله ان يمد اوليائه ويؤيدهم على ما ينسبني لهم في هذا المقام
المبارك العزيز البديع وسئل ان يوفق من حولي على عمل ما امرت به من قلمي الاعلى
يا جليل صليك بحائي وعيائتي انا امرنا بالعباد بالمعروف وهم عملوا ماناح به تسلي و
قلمي اسمع ما نزل من سما شيتي وعلوت ارادتي ليس صرني سمعي وما ورد على من احدا
بل من الذين يسبون انفسهم الى نفسي ويرتكبون ما تصد به رسراني ونزل عبراتي
قد نصحتهم بعبارات شتى في الواح شتى نسل الله ان يوفقهم ويعتبر بهم ويؤيدهم
على ما تظن به القلوب وتشرح به النفوس وينعم عمالا ينسبني لاياته قل يا اولياي
في بلادى اسمعوا نصح من نصحكم لوجه الله انه خلقكم واطعمكم ما يرزقكم وينفعكم وعلمكم صراط
المستقيم ونبأه العظيم يا جليل وص العباد يتقوى الله تامة هو القائد الاول في عساكر
رتبته وجوده الاخلاق المرضية والاعمال الطيبة وبها فتمت في الاعصار والعصر
مدائن الافدة والقلوب ونصبت رايات النصر والظفر على اعلى الاعلام انا انك
لك الامانة ومعاها عند الله رتب رب العرش العظيم انا قصدنا يوما من الايام
جزيرتنا انحرأ ولما وردنا راينا انهارا جاريا وشجارا ملققة وكانت الشمس تلعب في

خلال الاشجار توجهنا الى اليمين راينا مالا يتحرك القلم على ذكره وذكر ما شهدت عين
 مولی الوری فی ذاک المقام الالطف الاشراف المبارک الاعلی ثم قلبت الی الیسا
 شاید نا طلعه من طلعات الفردوس الاعلی قائمه علی عمود من النور و نادت باعلی لیتها
 یا علی الارض و السماء انظر و اجالی و نوری و ظهوری و شہاتی تالله الحق انما الایمانه
 و ظهورها و حسنہا و اجر من تمسک بها و عرف شأنها و مقامها و تشبث بذلہا انا
 ازنیۃ الکبری لابل السجاء و طرار العزیز من فی ملکوت الانشاء و انا انسب الالعظم
 لشروۃ العالم و ائق الاطمینان لابل الامکان کذلک از لئنا لک ما یقرب العباد
 الی مالک الایجاد قلم اعلی از لنت فصمی بلغت نوراً توجہ نمود لیسرف بعبیل عنایت
 رتبہ بھیل و یکون من الشاکرین یا ایہذا الناظر الی الاق الاعلی ندابلنہ است و
 قوۃ سامعہ قلیل بل معتود این مظلوم در فم شعبان اولیای الہی را ذکر سینماید این ایام
 وارد شد آنچه کہ سبب صرع و فرغ عا اعلی گشت ظلم عالم و ضرام مالک قدم را از ذکر منخ
 نمود و از ارادہ اش باز نہ داشت نفوسی کہ سالہا خلف حجاب مستور چون ائق ہر را میسر و
 کلمۃ اللہ را ناقد مشاہدہ نمودند بیرون دویدند با سیوف بغضا و وارد آوردند آنچه را کہ ظلم
 از ذکرش عاجز و لسان از بیانش قاصر مضغین شاہد و گواہ کہ از اول امر این مظلوم امام
 وجوہ ملوک و مملوک و علماء و امراء من غیر مستر و حجاب قیام نمود و باعلی اللہ اکل را بصر
 مستقیم دعوت فرمود ناصر صری جز قلمش نبود و معنی جز نفسش نہ نفوسی کہ از اصل امر بی خبر

و خافله بر اعراض قیام کردند ایشانند تا عتق الذین ذکرهم الله فی الزبر و الالواح
 و ان خبر عباده با تشارحم و ضوضا محسوس و انخوا هم طوبی از برای نفوس که من فی عالم را
 تقارن ذکر مالک قدم معدوم و مقنود مشاهده نمایند و بعروه محکم الهی تشک جویند تسکلی
 که شبها و اشارات و ایاف و مدافع ایشان را منع نماید و محسوس و من سازد طوسه
 لدر این و طوبی اللشابتین قلم علی نظر باسته عای انجناب مراتب و مقامات عصمت
 کبری را ذکر نمود و مقصود آنکه کل تعیین بسین بدانند که خاتم انبیاء روح ماسوئه فدا و مقام
 خود شبه و مثل و شریک نداشته او یا صلوات الله علیه بکلمه او خلق شده اند ایشان
 بعد از او اعلم و افضل عباد بوده اند و در غنی رتبه عبودیت قائم تعدیس ذات الهی از
 شبه و مثل و تنزیه کینوتش از شریک و شبیه بر آن حضرت ثابت و ظاهراست مقام
 توحید حقیقی و تفرید معنوی و حرب قبل از این مقام کما بوجه محسوس و ممنوع حضرت نقطه
 روح ماسوئه فدا میفرماید اگر حضرت خاتم بکلمه ولایت نطق نمیفرمود ولایت خلق نمیشد
 حرب قبل مشرک بوده اند و خود را موحد میگرداند اجل عباد بودند و خود را افضل میدانستند
 از جزای آن نفوس خافله در یوم حزار عتاید و مراتب و مقامات ایشان نزد هر بصیر
 و هر خبری واضح و معلوم گشت از حق طلب عباد این طور را از ظنون و او هام حرب
 قبل حفظ فرماید و از شرافات انوار آفتاب توحید حقیقی محسوس و من سازد یا جلیل
 مظلوم عالم میفرماید سیر عدل مستور آفتاب انصاف خلف سحاب مقام حارس

حافظ سارق قائم مکان امین خائن جالس در سنه قبل ظالمی بردست حکومت این
 بدینه جالس در عصر صبح از او ضرری وارد لعمر الله عمل نمود آنچه را که سبب فرغ کبیر بود
 و لکن قلم اعلیٰ را ظلم عالم منع نموده و نینماید مصلحت فضل و رحمت مخصوص امراء و وزرای
 ارض مرقوم داشتیم آنچه را که سبب حفظ و حراست و امن و امانست که شاید عباد ارشتر
 ظالمین محفوظ مانده اند به او حافظ انصاف المعین رجال بیت عدل الهی باید در
 بیالی و ایام به آنچه از ارفق سما است سلم اعلیٰ در تربیت عباد و تمیر بلاد و حفظ نفوس و عیال
 ناموس اشراق نموده ناظر باشند .

اشراق اول چون آفتاب حکمت از افق سما سیاست طلوع نمود باین کلمه علیا
 نطق نسر نمود اهل ثروت و اصحاب عزت و قدرت باید صرمت دین را با حسن
 مایکن فی الأبداع ملاحظه نمایند دین نوریت مبین و حسی است متین از برای حفظ و
 آسایش اهل عالم چه که خشیه الله ناس را معروف امروز منکر نمی نماید اگر سراج
 دین مستور ماند بروج و مرج راه یابد نیت عدل و انصاف و آفتاب امن و اطمینان از نور
 بازمانده هر آنکاهی بر آنچه ذکر شد گواهی داده و میدهد .

اشراق دوم جمع را بصلاح کبیر که سبب اعطت از برای حفظ بشر امر نمودیم
 سلاطین آفاق باید باتفاق باین امر که سبب بزرگ است از برای راحت و حفظ عالم متکین
 فرمایند ایشانند مشارق قدرت و مطالع قهت دار الهی از حق می طلبیم تا یسیر نماید بر آنچه

که سبب آسایش عباد است شرمی در این باب از قبل از تسلیم اعلی جباری و نازل طوبی
للعالمین .

اشراق سیم اجرای حدود است چه که سبب اول است از برای حیات عالم
آسمان حکمت الهی به دو تیر روشن و تیر مشورت و شفقت و خیمه نظم عالم به دو ستون
قائم و برپا مجازات و مکافات .

اشراق چهارم جنود منصوره در این طور اعمال و اخلاق پسندیده است و قائد و سردار
این جنود تقوی انده بوده اوست دارای کل و حاکم بر کل .

اشراق پنجم معرفت دول بر احوال مانورین و اعطاء مناصب باندازه و معرفت
التفات بر این فقره بر پرئیس و سلطانی لازم و واجب شاید خان مقام امین را غضب نماید
و ناهب مقرر حارس را در ضمن اعظم بعضی از مانورین که از قبل و بعد آمده اند لکن بطرز عدل
مزین و بعضی نمود بانه از حق می طلبیم کل را هدایت فرماید شاید از شما سرده امانت و دیانت
مردم نمانند و از انوار آفتاب عدل و انصاف ممنوع نشوند .

اشراق ششم اتحاد و اتفاق عباد است لازم با اتفاق آفاق عالم نور امر منور و
سبب اعظم و استن خط و گفتار یکدیگر است از قبل در الواح امر نمودیم امنای بیت عدل
یکت لسان از اسن موجوده و یا لسانی بدیع و یکت خط از خطوط خستیار نمایند و در مدارک
عالم اطفال را به آن تسلیم دهند تا عالم یکت وطن و یکت قطعه مشاهده شود . این ششم

شجره دانش این کلمه عیاست همه بار یکدارید و برگ یک شاخسار پس بخش این
بیت الوطن بل لمن سب العالم از قبل در این مقام نازل شد آنچه که سبب عمار عالم
و اتحاد امم است طوبی للفائزین و طوبی للمعطين .

اشراق هشتم قلم اصلی کل را وصیت میفرماید بتعلیم و تربیت اطفال و این آیات در
این مقام در کتاب اقدس در اول ورود سخن از سما مشیت الهی نازل کتب علی کل اب
تربیه ابنه و بنیته بالعلم و انخط و دو نعمت خداوندی فی اللوح و الذی ترک ما امر به فللاستبان
یاخذ و امنه ما یکون لازما لکسب مهیما ان کان عشتیا و الایرجح الی بیت العدل اما جعلت
ماوی للفقراء و المساکین ان الذی ربی ابنه او ابنا من الابناء کانه ربی حسد ابنا فی
علیه بهانی و عنایتی و رحمتی الی سبقت العالمین .

اشراق هشتم این فقره از قلم اعلی در این صین مسطور و از کتاب اقدس محسوب است
معلق است بر حال بیت عدل الهی ایشانند امنا الله بین عباده و مطالع الامر فی بلاد
یا حزن الله مرتبی عالم عدل است چه که دارای دورکن است مجازات و مکافات و
این دورکن دو چشمه اند از برای حیات اهل عالم چونکه هر روز را امری و هر صین را
حکمتی مقتضی لذا امور به بیت عدل راجع تا آنچه را مصلحت وقت دانند معمول دارند
نغوسی که لوجه الله بر خدمت امر قیام نمایند ایشان طمئند به الهامات غیبی الهی بر کل احوال
لازم امور سیاسیة کل راجع است به بیت عدل و عبادات بما انزل الله فی الکتاب

یا اهل ببا شما شارق محبت و مطالع عنایت الهی بوده و هتید لسان را بسبب لعن
 احدی میالانید و چشم را از آنچه لایق نیست حفظ نمائید آنچه را دارانید بنمائید اگر مقبول
 افتاد مقصود حاصل و الا تعرض باطل ذروه بنفشه مقبلین الی الله المبین التیوم سبب
 حزن مشوید تا چه رسد بغنا و نزاع امید است در ظل سدره عنایت الهی تربیت شوید و
 بباراده الله عامل گردید همه اوراق بکین شجرید و قطره ای بکین کبیر
 اشراق نعم دین الله و ندهب الله ضمن اتحاد و اتفاق اهل عالم از سما شستیت بکین
 قدم نازل گشته و ظاهر شده از اعلت اختلاف و تقاطع ممکنید سبب علم و عت کبری
 از برای ظهور و اشراق نیت اتحاد دین الهی و شریعه ربانی بوده و متو عالم و تربیت مهم و
 اطمینان عباد و راحت من فی البلاد از اصول و احکام الهی اوست سبب علم از برای
 این عطیه کبری کانس زندگانی بخشید و حیات باقیه عطا فرماید و نعمت سرمدیه مبذول
 دارد رؤسای ارض مخصوص انسانی بیت عدل الهی در میانست این مقام و علو و حفظ آن
 جهد بیغ مبذول دارند و همسین آنچه لازمست تفحص در احوال رعیت و اطلاع بر اعمال و امور
 هر حزبی از احزاب از نظر قدرت الهی یعنی ملوک و رؤسا میطلبیم که همت نمایند شاید
 اختلاف از میان برخیزد و آفاق بنور اتفاق منور شود باید کل به آنچه از تسلیم اعلی جاری شده
 تمسک نمایند و عمل کنند حق شاهد و ذرات کائنات گواه که آنچه سبب علو و سمو و تربیت
 و حفظ و تهذیب اهل ارض است ذکر نمودیم و از تسلیم اعلی در زبر و الواح نازل از حق می طلبیم

عباد را نماید و فرمایید آنچه این مظلوم از کمال طلب مینماید عدل و انصاف است
 باصفا اکتفا نمایند در آنچه از این مظلوم ظاهر شده تفکر کنند قسم به آفتاب بیان که از
 افق سما، حکومت رحمن اشراق نموده اگر مبنی مشاهده میشد و یا ناطقی خود را حمل ثبات
 و استنزا، و مقررات عباد نمیدادیم حین ورود عراق امر آنه محسود و نجات وحی
 متعلق کشوری پر مرده بل مرده مشاهده گشتند لذا در صورته اخری دیده شد و این
 کلمه مبارکه از لسان غلت جاری تقنی فی الصورته اخری آفاق را از نجات وحی و
 الهام زنده نمودیم حال از خلف هر حجابی ننویس بقصد مظلوم بیرون دیده اند این
 کبری را منع کردند و انکار نمودند ای اهل انصاف اگر این امر انکار شود که ام امر در این
 قابل اثبات است و یا لایق استرا معرضین در صد و جمع آیات این ظهور بر آمده اند
 و نزد هر که یافته اند باظهار محبت اخذ کرده اند و نزد هر مذہبی از مذہب خود را از آن
 میسرند قل موتوا بغيظکم انه اتی بامر لایسکره ذو بصیر و ذو سمیع و ذو درایت و ذو عدل و ذو
 انصاف یشهد بذلک قلم العدم فی هذا الحین المبین یا جلیل علیک بحالی اولیاک
 حق را باعمال امر میانیم شاید موفق شوند و به آنچه از سما، امر نازل شده عمل نمایند نفع بیان
 رحمن تعویس حاطه راجع نسل الله ان یؤید عیسم علی ما یحب و یرضی و یوقسم علی العدل
 و الانصاف فی هذا الامر المبرم و یفرقم آیاته و یدعیسم الی صراطه المستقیم حضرت بشر
 روح ماسونه فداه احکامی نازل فرموده اند و لکن عالم امر متعلق بود بتسبول لذا این مظلوم

بعضی را حبر نمود و در کتاب اقدس بعبارات آخری نازل و در سنی توقف نمودیم الام
 بیده فیصل یا شیار و حکیم مایرید و هو اوسیرز انجید و بعضی از احکام مسم بدعا نازل طوبی
 للمؤمنین و طوبی للمؤمنین باید حزب الله جده طبع مبدول دارند که شاید ناراضی نباشد
 که در صد و احراب مکتوبت بگوثر بیان و نصح مقصود عالمیان ساکن شود و اشجار وجود
 با شمار بدیع منسبه مزین گردد آنه هو الناصح المشرق الکرم البهائم اللامع المشرق من
 افق سما العطاء علیکم یا اهل البهائم و صلی کل ثابت مستقیم و کل راسخ علیم اینکه سوال
 از منافع در سجده و نضه شده بود چند سنه قبل مضمون اسم الله زین المقربین علیه بجا آید
 الایمنی این بیان از ملکوت ضمن ظاهر قوله تعالی کشری از ناس محتاج به این فقره مشاهده
 میشوند چه اگر ربحی در میان نباشد امور معطل و معوق خواهد ماند نفسی که موفق شود با همجنس خود
 و یا هموطن خود و یا برادر خود مدار نماید و یا مراعات کند یعنی بدون قرض الحسن کمیابست
 لذا فضلا علی العباد و بار اشل معاملات دیگر که مابین ناس متداولست قرار فرمودیم یعنی
 ربح نقود از این صین که این حکم مبین از سما شیت نازل شد حلال و طیب و ظاهر است
 تا اهل ارض بکمال روح و ریحان و فرح و انبساط بذكر محبوب عالمیان مشغول باشند آنه
 حکم کیف شیار و اهل الزبا کا صرته من قبل فی قبته ملکوت الامر لطفیل و یا مرو و هو الامر لعلم
 یا زین المقربین اشکر ربک بهذا الفضل المبین علمای ایران کشری بصد هزار حلیه و خنده
 با کل ربا مشغول بودند و لکن ظاهر آنرا بجان خود بطراز حلیت آراسته نمودند و طبعون

با و امر الله و احكامه و لا يشعرون و لكن بايد اين امر با عدل و انصاف واقع شود
 قلم اعلی در تحمید آن توقف نموده حکمت من عنده و وسعه لعباده و نوصی اولیاده
 بالعدل و الانصاف و ما ینظر به رحمة احبانه و شفقتهم بمنیم انه هو الناصح الشفیق الکریم
 انشاء الله کل مؤید شوند بر آنچه از لسان حق جاری شده و اگر آنچه ذکر شد عمل نمایند البته
 حق جل جلاله از سما فضل ضعف آنرا عطا میفرماید انه هو الفضال الغفور الرحیم
 اسجد لله العلی العظیم و لكن حسبرای این امور بر حال بیت عدل محول شده تا بمقتضیات
 وقت و حکمت عمل نمایند و بعد و کل را وصیت نمائیم بعدل و انصاف و محبت و رضا
 انتم اهل البیاء و اصحاب السفیة کسر اعظیم سلام به
 مولی الاسما و فاطر السما .

لوح حكمت

بسمه المبدع اعلى اعلى الحكيم

كتاب انزل الرحمن من ملكوت البيان وانه لروح احسيوان لاهل الامكان
تعالى الله رب العالمين يذكر فيه من يذكر الله ربه انه لهوا نبي في لوح عظيم
يا محمد اسمع الله من شطر الكبريا من السدرة المرتفعة على ارض الرعفران انه لا اله الا
انا اعلى اعلى الحكيم كن هبوب الرحمن لا شجار الامكان ومرتبها باسم ربك العادل
انجبر انما اردنا ان تذكر لك ما يتذكر به الناس لئلا ينمنا عندهم ويوجهن الى الله
مولى المخلصين انما نفع العباد في هذه الايام التي فيها تغبر وجه العدل وانارت
وجهه الجهل وحققت ستر العقل وفاضت الراحة والوفاء وفاضت المحنة والاسلاء
وفيها نقضت الجهود ونكثت العقود لا تدرى نفس ما تبصره ويعيه وما يفتده ويهديه
قل يا قوم دعوا الرذائل وحذوا الفضائل كونوا قردة حسنة بين الناس ومحيفة

يتذكر بحسب الاناس من قام بخدمة الامراء ان يصيح بالحكمة ويسعى في ازالة
اجمل عن بين بسيرة قل ان اشهدوا في كلمتكم وانفقوا في رايكم واجعلوا اشرككم
افضل من عشيتكم وغدكم احسن من اسلم فضل الانسان في اخدمته والكمال لا في
الريثة والثروة والمال اجعلوا اقوالكم مقدسة عن الزينج والهوى واعمالكم
منزلة عن الريب والريا قل لا تصرفوا نقود اعماركم اتفيتها في المشيات لبقية
ولا تقصروا الامور على منافعكم الشخصية انفقوا اذا وجدتم وصبروا اذا تقدم
ان بعد كل شدة رخاء ومع كل كدر صفاء اجتنبوا الشكاهل والتكاسل وتمسكوا
بما يتفجع به العالم من تصغير والكبير وشيوخ والارامل قل آياكم ان تزرعوا
زوان انصوتة بين بسيرة وشوك الشوك في القلوب الصافية المسيرة
قل يا احبا الله لا تعلموا ما يتكدر به صافي سبيل المحبة وتقطع به عرف المودة
لعمرى قد خلقتم للوداد لا للقسية والعداء ليس النفس تكلم بغيركم بل بحسب ايمان
بنكم وليس الفضل لمن يحب الوطن بل لمن يحب العالم كونوا في الطرف
غفيا وفي اليد ايمسا وفي اللسان صادقا وفي القلب متذكرا لا تسقطوا
منزلة العسما في البها ولا تصغروا قدر من يعدل بينكم من الامراء اجعلوا
جندكم العدل وسلاطكم العقل وشيكم الصواب والفضل وما تفرج به فتد المعزين
لعمرى قد اضرنتي ما ذكرت من الاضرار لا تنظر الى الخلق واعمالهم بل

إلى الحق وسلطانة انه يذكرك بما كان مبدئ مسج العالمين اشرب كوثر
السرور من قبح بيان مطلع الظهور الذي يذكرك في هذا الحصن اللتين وافرغ
جهدك في احقاق الحق بالحكمة والسببان وازهاق الباطل عن بين الامكان
كذلك يا مكرم مشرق العرفان من هذا الاق المير يا ايها الناطق يا هي
انظر الناس واملوا في ايامي انا نزلنا لاحد من الامراء ما عجز عنه من
على الارض وسألناه ان يجيبنا مع علماء العصر لطيف له حجة الله وبرهانه وعظمت
وسلطانه وما اردنا بذلك الا انخير المحض انه ارتكب ماناح به سكان مدائن
العدل والانصاف وبذلك قضى بيني وبينه ان ركب لهوا الحاكم الخبير
ومع ما تراه كيف يقدر ان يطير الطير الاطفي في هوا المعاني بعد ما انكسرت
قواؤه باحجار الطنون والبغضاء تجسس في سمن نبي من الصخرة الملساء لعزته
ان القوم في ظلم عظيم واما ما ذكرت في بدء الخلق فهذا مقام تخليق
باختلاف الافئدة والانظار لو تقول انه كان ويكون هذا حق ولو
تقول كما ذكر في الكتب المقدسة انه لا ريب فيه نزل من لدى رب العالمين
انه كان كسنة اعمقيا وبذا مقام لا يعبر بعبارة ولا يشار باشارة وفي مقام
اجنبت ان اعرف كان الحق واخلق في خلقه من الاول الذي لا اول له الا
انه مسبق بالاولية التي لا تعرف بالاولية وبالعلة التي لم يعرفها كل عالم عليم

قد كان ما كان ولم يكن مثل ما تراه اليوم وما كان تكون من أسرار المحدث من
 امتزاج الفاعل والمنفعل الذي هو عينه وغيره كذلك ينبت النبا الأعظم
 من هذا البناء العظيم إن الفاعلين والمنفعلين قد خلقت من كلمة الله
 المطاعة وانحطت على علة الخلق وما سواها مخلوق معلول إن ربك لهو
 المبين الحكيم ثم علم أن كلام الله عز وجل أعلى وأجل من أن يكون مما
 تدركه الحواس لأنه ليس بطبيعة ولا بجزء قد كان مقدساً عن العناصر المعروفة
 والألطفت العوالم المذكورة وأنه ظهر من غير لفظ وصوت وهو امر الله
 المبين على العالمين أنه ما انقطع عن العالم وهو الفيض الأعظم الذي كان
 علة الفيضات وهو الكون المعدس عما كان وما يكون إنما لا شئ ان فصل
 هذا المقام لأن آذان المعرضين ممدودة ليسنا يستمعوا ما يعرضون به على الله
 المبين لغيبهم لأنهم لا يبالون بسر العلم والحكمة عما ظهر من مطلع نور الاحدية
 لذا يعرضون ويصيرون والحق ان يقال انهم يعرضون على ما عرفوه لا على ما
 المبين وانباها الحق علام الغيوب ترجع اعتراضاتهم كلها على أنفسهم وهم لم يركن
 لا يفقهون لا بد لكل امر من مبدأ وكل بناء من بان وأنه هذه العلة التي سبقت
 الكون المزين بالطرار القديم مع تجده وحدثه في كل حين تعالى الحكيم
 الذي خلق هذا البنا الكريم فانظر العالم وتفكر فيه انه يريك كتاب نفسه

وما سطر فيه من قسمة ربك الصانع الخبير وخبيرك بما فيه وعليه ويضع لك
على شأن يعنيك عن كل ميسر فصيح قل ان الطبيعة كينونتها منظرها هي المبتعث
والمكون وقد تختلف ظهوراتها بسبب من الاسباب وفي اختلافها لايات
للمتفرسين وهي الارادة وطورها في رتبة الامكان ضمن الامكان انها التقدير من مقدر
عليم ولو قيل انها هي المنة الامكانية ليس لاحد ان يعرض عليه وقد فيها
قدرة عجز عن ادراك كنهها العالمون ان بصيرة لا يرى فيها الا شجلى اسمها المكون
قل هذا كون لا يدركه الفساد وتغيرت الطبيعة من ظهوره وبرهانه واشراقه الذي
احاط العالمين ليس بجبان ان طفت الى قبل وبعد اذكر اليوم وما ظهر
فيه انه ليكنى العالمين ان البيانات والاشارات في ذكر هذه المقامات
تتخذ سرارة الوجود لك ان تنطق اليوم بما تشغل به الافئدة وتطير اجساد
المقبولين من يوقن اليوم باخلاق البديع ويرى الحق ايسر ميسرا قيوما عليه انه
من اهل البصر في هذا المنظر الاكبر يشهد بذلك كل موقن بصير ائمش بقوة الائم
الا عظم فوق العالم لترى اسرار العدم وتطلع بما لا اطلع به احد ان ربك لهو المؤيد
العليم الخبير كن بنا ضا كاشرمان في جسده الامكان ليحدث من الحرارة المحمودة
من الحركة ما تسرع به افئدة المتوقفين انك عاشرت معي ورايت شمس
سما حكمتي وامواج بحر بياني اذ كنا خلف سبعين الف حجاب من النور ان ربك

لهو الصادق الأمين طوبى لمن فاز بضيان هذا البحر في أيام ربه الفياض الحكيم
 إننا بتينا لك أدكتنا في العراق في بيت من سمى بالجيد أسرار الخليفة ومبدأها
 وشمها يا وعلتها فلما خرجنا أقصرنا البيان بأنه لا اله الا أنا النور الكريم
 كمن يبلغ امرأته بيان تحدث به النار في الأشجار وتطق أنه لا اله الا أنا العسر
 المختار قل إن البيان جوهر يطلب التقوى والاعتدال وأما التقوى متعلق باللطف
 واللفظة منوطة بالقلوب الفارضة الصافية وأما الاعتدال متسراج بالحكمة
 التي نزلنا في الزبر والالواح تفكر فيما نزل من سما مشية ربك الفياض الغر
 ما اردناه في غيايب الآيات ان الذين انكروا الله وتمسكوا بالطبيعة من حش
 على ليس عندهم من علم ولا من حكمة الا اختتم من الهامين اولئك طبلخوا
 الذروة العليا والغاية القصوى لذا سكرت ابصارهم وختلفت افكارهم والآ
 رؤساء القوم اعترفوا بالله وسلطانة يشهد بذلك ربك المهيمن لغتيوم ولما
 طيشت عيون اهل الشرق من صنائع اهل الغرب لذاها موافى الاسباب فخلوا
 عن سببها ومدتها مع ان الذين كانوا مطالع الحكمة ومعادنها ما انكروا عتقا
 ومبدعها ومبدأها ان ربك يعلم واتس كشرهم لا يعلمون ولنا ان نذكر في
 هذا اللوح بعض مقالات الحكماء لوجه الله مالك السما ليطلع بها ابصار العباد
 ويوقن ان الله هو الصانع القادر المبدع المنشئ لعظيم الحكيم ولويرى اليوم حكماء العصر

يُدْطَوِي فِي الْحِكْمَةِ وَالْقِسْمَانِ وَكَلَّنَ لَوْ يُنْظَرُ أَحَدٌ بَعَيْنِ الْبَصِيرَةِ لَيَعْلَمَنَّ مَقْصِدَهُمْ
أَخَذَ وَالْأَكْثَرُ مَا مِنْ عِلْمَاءٍ يَقْبَلُ وَهُمْ الَّذِينَ تَسْمُوا أَسَاسَ الْحِكْمَةِ وَقَدْ وَابْنَاهَا
وَشَيْدُوا أَرْكَانَهَا كَذَلِكَ يَتَّبِعُ رَبِّكَ الْقَدِيمِ وَالْقَدَمَارِ أَحْذُوا الْعُلُومَ
مِنَ الْأَنْبِيَاءِ لِأَنَّهُمْ كَانُوا مَطَالِحَ الْحِكْمَةِ الْأَلَهِيَّةِ وَمَطَابِرَ الْأَسْرَارِ الرَّبَّانِيَّةِ
مِنَ النَّاسِ مِنْ فَارِزِ لَالِ سِلْسَالِ بَيَانَاتِهِمْ وَمِنْهُمْ مَنْ شَرِبَ ثَمَالَ الْكَافِرِ كُلِّ
نَصِيبٍ عَلَى مَقْدَارِهِ أَنَّهُ لَوْ الْعَادِلُ الْحَكِيمُ إِنَّ أُبَيْدَةَ قَلْبِيسِ الَّذِي اسْتَهْرَجَ فِي الْحِكْمَةِ
كَانَ فِي زَمَنِ دَاوُدَ وَفِي شَاعُورِثِ فِي زَمَنِ سَيْلَمَانَ بْنِ دَاوُدَ وَحِذَّ الْحِكْمَةَ
مِنَ مَعْدِنِ النَّسَبِ وَهُوَ الَّذِي طَنَّ أَنَّهُ سَمِعَ حَفِيفَ الْفَلَكَاتِ وَبَلَغَ مَقَامَ الْمَلِكِ
إِنَّ رَبَّكَ يَفْضَلُ كُلَّ أَمْرٍ أَوْشَاءَ أَنَّهُ لَوْ الْعَلِيمُ الْحَمِيدُ إِنَّ أَسْسَ الْحِكْمَةَ وَأَصْلَهَا
مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَخَلَقَتْ مَعَانِيهَا وَأَسْرَارَهَا بَيْنَ الْقَوْمِ بِأَحْتَدَافِ الْأَنْظَارِ وَيَقُولُ
إِنَّمَا تَذَكَّرُكَ نَبَأُ يَوْمٍ تَكَلَّمَ فِيهِ أَحَدٌ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ بَيْنَ الْوَرَى بِمَا عَلِمَهُ شَدِيدَ الْقَوْلِ
إِنَّ رَبَّكَ لَوْ الْعَلِيمُ الْعَزِيزُ الْمُنِيعُ فَلَمَّا انْفَجَرَتْ يَنَابِيعُ الْحِكْمَةِ وَابْسِيَانِ مِنْ مَنَاجِ
بَيَانِهِ وَأَخَذَ سَكْرَتَهُ الْعِرْفَانَ مِنْ فِي قَنَائِهِ قَالَ الْآنَ قَدْ عَلَا الرُّوحُ مِنَ الْبَيَانِ
مِنْ أَخَذَ بِذَلِكَ الْقَوْلِ وَوَجَدْتُهُ عَلَى رُغْمِ رَأْسِهِ اسْحَابُ الدُّخُولِ اسْتَدَلَّ فِي ذَلِكَ
بَيَانَاتِ شَتَّى وَاتَّبَعَهُ حَزْبٌ مِنَ النَّاسِ لَوْ أَنَّمَا تَذَكَّرُ أَسْمَاءَهُمْ فِي بَدَا الْمَقَامِ
وَنَفْضَ لَكَ لَيَطُولُ الْكَلَامُ وَنَبْعِدُ عَنِ الْمَرَامِ إِنَّ رَبَّكَ لَوْ الْحَكِيمُ الْعَسِيمُ وَمِنْهُمْ

من فاز بالزئبق لمحتوم الذي فكفت بمفتاح لسان مطلع آيات ربك العزيز
الوهاب قل ان الفلاسفة ما انكروا القديم بل فات اكثرهم في حيرة عرفانه
كما شهد بذلك بعضهم ان ربك لهو المنجبر المنجبر ان بقراط الطبيب كان من كبار
الفلاسفة واعترف بانته وسلطانه وبعده سقراط انه كان حكيمًا فاضلاً زاهداً
اشتغل بالرياضة ونهى النفس عن الهوى واعرض عن ملاذ الدنيا واعتزل الى جبل
واقام في غار ومنع الناس من عبادة الاوثان وعلمهم سبيل الرحمن الى ان ثارت
عليه اجهال واخذوه وقتلوه في السجن كذلك يقص لك هذا القلم السريع
ما احدث بصر هذا الرجل في فلسفة انه سيد الفلاسفة كلها قد كان على جانب عظيم من
الحكمة نشده من فوارس مضارباً وخص القائلين بحدتها وله يد طولى في علوم
المشودة بين القوم وما هو المستور عنهم كانه فاز بحسرة عترة اذ فاض البحر الاعظم بهذا
الكواثر المنير هو الذي اطلع على الطبيعة المخصوصة المتعددة الموصوفة بالقلب و
انها شبه الاشياء بالروح الانساني قد احسرها من اجد الجواني وله بيان
مخصوص في هذا البنيان المرصوص لو تسال اليوم حكما العصر عما ذكره لشرى
عجزهم من ادراكه ان ربك يقول الحق ولكن الناس اكثرهم لا يعفون وبعده
افلاطون الاصحى انه كان تلميذاً لسقراط المذكور وجلس على كرسي الحكمة بعده و
اقرب بانه وآياته المهينة على ما كان وما يكون وبعده من ستمى بارسطوطاليس الحكيم

المشهور وهو الذي استنبط القوة البخارية وهو لا من صناده يقوم
وكبر اعلم كلمه اقرروا واعترفوا بالتقديم الذي في قبضته زمام العلوم ثم
اذكر لك ما تكلم به بليسيوس الذي عرف ما ذكره ابو الحكمة من اسرار الخليقة في
الواحد الزبرجديه ليوقن الكل بما يستناه لك في هذا اللوح المشهور الذي
لو نغصرت يا دي العدل والعرفان ليحبري منه روح الحيو ان لا يجاد من في الامكان
طوبى لمن تسبح في هذا البحر وتسبح ربه العزيز المحبوب قد تفتحت نفوس
الوحى من آيات ربك على شان لا يشكرها الا من كان مسرورا عن السمع و
والبصر والقواد وعن كل الشؤون الانسانية ان ربك يشهد ولكن الناس
لا يعرفون وهو الذي يقول انا بليسيوس الحكيم صاحب العجائب واطلسات
وانتشر من الفنون والعلوم مالا انتشر من غيره وقد ارتقى الى اعلى
مراقي الخسوع والابتهال اسمع ما قال في مناجاته مع الغنى المتعال (اقوم
بين يدي ربي فاذا ذكر الآله ونعمائه واصفها بما وصف به نفسه لان اكون حمته
وحدى لمن يعقل قولى) الى ان قال (يا رب انت الاله ولا اله غيرك
وانت المخلوق ولا خالق غيرك ايدي وقوتي فتد رحمت قلبى وضربت
مفاصلى وذهب عطفى ونقطعت منكرتى فاعطى القوة وانطق لساني حتى
اتكلم باسكتة) الى ان قال (انت انت اعلم الحكيم القدير الرحيم)

انه لهو الحكيم الذي اطلع على اسرار الخليفة والرموز المكنونة في الالواح الهرمسية
 انا لا نسجت ان تذكر ازيد مما ذكرناه ونذكر ما القى الروح على قلبي انه لا اله الا هو العالم
 المقدر الميسر العزيز الحميد لعمرى هذا اليوم لا تحب السدرة الا ان تنطق
 في العالم انه لا اله الا انا الفرد الخبير لولا حبي اياك ما حكمت بكلمة مما ذكرناه
 اعرف هذا المقام ثم احفظه كما تحفظ عينيك وكن من الشاكرين وانك تعلم
 انا ما قرنا كتب القوم وما اطلعنا بما عندهم من العلوم كلما اردنا ان نذكر سائر
 العلماء والحكماء يظهر ما ظهر في العالم وما في الكتب والترزيب في لوح امام وجهك
 نرى ونكتب انه احاط علمه السموات والارضين هذا لوح رسم فيه من اعلم
 المكنون علم ما كان وما يكون ولم يكن له مسترحم الا لسانى البديع ان قلبي من
 حيث هو هو قد جعله الله ممردا عن اشارات العلماء وبيانات الحكماء انه لا يحكى الا
 عن الله وحده يشهد بذلك لسان العظمة في هذا الكتاب المبين قل يا ايها الارض
 اياكم ان منيكنم ذكر الحكمة عن مظهرها وشرقتها تسكوا برؤم المعلم الحكيم انا قد رنا
 لكل ارض نصيبا ولكل ساعة قسمة ولكل بيان زمانا ولكل حال مقالا فانظروا
 اليونان انا جعلنا كرتى الحكمة في برهة طويلة فلما جاء اجلها مثل عرشها وكل لسانها
 وخبث مصابيحها ونكثت اعلامها كذلك نأخذ ونعطى ان ربك لهو الاخذ
 المعطى المقدر القدير قد اودعنا شمس المعارف في كل ارض اوجاج الميثاق

تشرق من افقها امرأ من لدس الله العليم الحكيم انا لو نريد ان نذكر
لكل كل قطعة من قطعات الارض وما ولى فيها ونظر منها لنت در ان ربك
احاط علمه السموات والارضين ثم اعلم انه قد ظهر من القدام ما لم ينظر
من احكام المعاصرين انا نذكر لك نبأ مؤرخس انه كان من احكام وضع
آلة تسمع على ستين ميلا وكذلك ظهر من غيره ما لا تراه في هذا الزمان ان
ربك ينظر في كل قرن ما اراد حكمة من عنده انه هو المذبر الحكيم من كان
فيلسوفاً حقيقياً ما انكر الله وبرهانه بل اقر بطلته وسلطانة المهين على العالمين
انا نحب الحكماء الذين ظهر منهم ما اتفق به الناس وايدناهم بامر من عندنا انا
كنا قارين اياكم يا اجنابى ان تشكروا فضل عبادى احكام الذين جعلهم الله
مطالع اسمه الصانع بين العالمين افرغوا جردكم ليظهر منكم الصنائع والامور
التي بها يتفنى كل صغير وكبير انا نبرأ من كل جاهل طلق بان الكلمة من الحكيم
بالهوى والاعراض عن الله مولى الورى كما نسمع اليوم من بعض اهلنا فليمن
قل اول حكمة واصلها هو الاستعداد بما يقينه الله لان به استحكم بنيان سياسته
التي كانت درها تحفظ بدن العالم تفكروا وتعرفوا ما نطق به قلمى الاعلى فى
هذا اللوح البديع قل كل امر سياسى اتمم تحكمون به كان تحت كلمة من الكلمات
التي نزلت من جبروت بيانه العزيز المنيع كذلك قصصنا لك ما يفرح به

قلبك وتقر عينك وتقوم على خدمته الامر بين العالمين نبيلي لا تحزن
 من شئ انسرح بذكرى اياك واقبالى وتوجهى اليك وتكلمى معك بهذا
 الخطاب المبرم المتين تفكرنى بلالى وسجنى وغربتى وما ورد على وما ينسب
 الى الناس الا انهم فى حجاب غليظ لما بلغ الكلام هذا المقام طلع فخر
 المعانى وطفى سراج البيان البهاء لأهل الحكمة والعرفان من لدن عزيز حميد
 قل سبحانك اللهم يا ارحم الراحمين يا سميع العون الذى به سطع نور الحكمة اذ
 تحركت افلاك بيانه بين البسيرة بان تجعلى مؤيداً بتأييدك وذاكراً باسمك
 بن عبادك اى رب توجهت اليك منقطعاً عن سوانك ومثباً بدليل الطمانينة
 فانطقنى بما تنجذب به العقول وتطير به الارواح وانفوس ثم قوتى فى امرك
 على شان لا تمنعنى سطوة الظالمين من خلقك ولا قدرة المشركين من احل مملكتك
 فاجعلنى كالسراج فى ديارك ليهتدى به من كان فى قلبه نور معرفتك وشغف
 محبتك انك انت المقدر على ما تشاء وفى قبضتك ملكوت
 الاشارة لاله الا انت العزيز الحكيم

أصل كل نخير

هو عسى الأعلى

أصل كل نخير هو الاستماد على الله والالتقياؤ لا مرد والرضا المرصاته
أصل الحكمة هي الخشية عن الله عز ذكره والمخافة من سطوته وسياطه والوجل
من مظاهر عدله وقضائه .

رأس الدين هو الإقرار بما أنزل من عند الله والاتباع لما شرع في محكم كتابه
أصل العترة هي قناعة العبد بما أنزل به والاكتماء بما أنزل
أصل المحبة هو إقبال العبد إلى المحبوب والإعراض عما سواه ولم يكن مراد
الآ ما أراد مولا

أصل الذكر هو القيام على المذكور ونسيان عن ورائه
رأس التوكل هو إقرار العبد وكتابه في الدنيا واعتصامه بالله شخصاً

انظر إلى فضل مولاه إذ إليه يرجع أمور العبد في منقلبته ومثواه .
 رأس الانقطاع هو التوجه إلى شطر الله والورود عليه وانظر إليه والشهادة بين يديه
 رأس النظرة هي الاستقرار بالاعتقاد والخضوع بالاختيار بين يدي الله الملك
 العزيز المتعالي .

رأس القدرة والشجاعة هي اعلاء كلمة الله والاستقامة على حبه .
 رأس الأيمان هو اظهار العبد بما أنعم الله وشكره في كل الاحوال وفي جميع الايام
 رأس الأيمان هو التعلق في القول والتكثُر في العمل ومن كان اقواله ازيد من
 اعماله فاعلموا عدمه خير من وجوده وفناءه احسن من بقائه .

اصل العافية هي بصمتُ والنظر إلى العاقبة والآنروا عن البسرية .
 رأس التوبة هي انفاق المرء على نفسه وعلى اهله والعقار من اخوته في دينه .
 رأس التجارة هي حتى يستغني كل شيء عن كل شيء وبدونه يعجز كل شيء عن
 كل شيء وهذا ما رسم من اصبح عز منسيرا .

رأس كل الشكر هو اغفال العبد عن مولاه وإقباله إلى ما سواه .
 اصل النار هي الجهاد في آيات الله والجهاد له بمن ينزل من عنده والانكار
 به والاشكبار عليه .

اصل كل العلوم هو عرفان الله جل جلاله وهذا لن يحقق الا بعرفان مظهر نفسه .

رأس الذلة هي الخروج عن ظل الرحمن والدخول في ظل الشيطان .

رأس الكفر هو الشرك بالله والأعتقاد على سواه والفرار عن قضاياه .

اصل الخمران لمن مضت أيامه وما عرف نفسه .

رأس كل ما ذكرناه كانت هو الانصاف وهو خروج العبد عن الوهم والتقليد

والتفكير في مظاهير الصنع بنظر التوحيد والمشاهدة في كل الامور بالبصر المحدي كذا كانت

علمناك ومرفقا كانت كلمات الحكمة تشكر الله ربك في نفسك وتفتخر به بين

العالمين

لوح مقصود

بِوَاللّٰهِ تَعَالٰی شَأْنَهُ الْعَظِيْمَةُ
وَالْاَقْبَدَارُ

حمد مقدّس از ذکر و بیان حضرت معبود و مالک غیب و شهودی را الای
و سزا که از نقطه اولی کتب لاتحیی پدید آورد و از کلمه علیا خلق اولین و
آخرین ظاهر نمود و در هر قرنی از قرون و هر عصری از اعصار تمبضیات
حکمت بالغه سفیری فرستاد تا خلق افسرده را بپایان زنده نماید او
مبتین و اوست مترجم چه که ناس از ادراک آنچه در کتب الهی از قسم اعلی جاری
شده و نازل گشته قاصد و حاضرند و هر حال ندگر و هادی و معرف
معلم لازم لذا سفر او بسیار و اصفیا فرستاد تا ناس را از مقصود از تنزل
کتب و ارسال رسل آگاه نمایند و کل عارف شوند بودیعه ربانی که در ایشان

بنفس ایشان گشته شده انسان طلسم عظیم است و لکن عدم تربیت او را
از آنچه با اوست محروم نموده بیک کلمه خلق فرمود و بکلمه آخری بمقام تعلیم
پدایت نمود و بکلمه دیگر مراتب و مقاماتش را حفظ نمود .

« حضرت موجود میفرماید »

انسان را مثابه معدن که دارای اجزای اجماع کریمه است مشاهده نما تربیت جوای
آن بعرضه شهود آید و عالم انسانی از آن قطع گردد . انتهى .

اگر نفسی در کتب منزله از سماء احدیه بیدیه بصیرت مشاهده نماید و تفکر کند
ادراک مینماید که مقصود آنست جمیع نفوس نفس واحده مشاهده شوند تا در جمیع قلوب
نقش خاتم الملك لله منطبق شود و شمس عنایت و اشرفیات انجم فضل و رحمت
جمیع را احاطه نماید حق جل جلاله از برای خود چیزی اخذ ننموده نه از اطاعت عالم
به او نفی راجع و نه از ترک آن نفی وارد در هر آن طیر ملکوت بیان به این کلمه طاق
جمیع را از برای تو خواستم و تو را از برای خود اگر علمای عصر بگذارند و من علی الارض
را نغمه محبت و اتحاد در ایامند در آن صین نفوس عارفه بر حریت تحقیقی آگاه شوند رحمت
اندر راحت مشاهده نمایند آسایش اندر آسایش اگر ارض بانوار آفتاب این مقام
منور شود اذ اصدق ان تعال لا تری فیها عوجا ولا امسا .

و الصلاة والسلام علی من ابتم بظهوره ثغرا بطهاره و تعطر بیغاثت قمیسه کل الورد

الذی اتی بحفظ العباد عن کل ما یضرهم فی ناسوت الانسار . تعالی تعالی تعالی
 وصف المکنات و ذکر الکائنات به ارتفع خبار انظم فی العالم و علم العسرفان
 بین الامم و علی الہ و اصحابہ الذین بہم نسبت رایات التوحید و اعلام النصر و التقزید
 و ہم ارتفع دین اللہ بین خلقہ و ذکرہ بین عبادہ . اسألہ تعالی بان یحفظہ عن شتر
 اعدائہ الذین خرقوا الاحجاب و ہتکوا الاستار الی ان نکست رایۃ الاسلام بین الامم
 و بعد عرض میشود نامہ انجناب رسید و نعمہ وصال از او متفوع الحمد لله
 بعد از حکم محکم فراق نسیم قرب و تقاریر نمود و ارض قلب را بجا آورد و شرح
 تازه فرمود لله الحمد فی کل الاحوال انشاء اللہ حق جل جلالہ عنایت
 فرماید و جمیع من علی الارض را بما یست و یرضی ہدایت نماید مشاہدہ منبرایہ
 سالہاست نہ ارض ساکن است و نہ اهل آن کابی سحر مشغول و ہنگامے
 بیلاہی ناگمانی معذب بانسا و خضراء ارض را احاطہ نموده مع ذلک احدی
 آگاہ نہ کہ سبب آن چیست و علت آن چه اگر ناصح حقیقی کلمہ منبرمودہ آرا
 بر فساد حمل نموده اند و از او نذیر فرستند انسان متحیر کہ چه گوید و چه عرض نماید
 دو نفس دیدہ نمیشود کہ فی الحقیقہ در ظاہر و باطن متحد باشند آثار نفاق در آفاق
 موجود و مشہود مع آنکہ کل از برای اتحاد و اتفاق خلق شدہ اند .

« حضرت موجود میفرماید »

ای دوستان سر پرده یگانگی بلند شد چشم یگانگان یکدیگر را ببینید همه بار
کبک دارید و برگ بک شاخسار . انتهى .

ان شاء الله نور انصاف تباید و عالم را از اعتساف مقدس فرماید اگر
طوک و سلاطین که مظالم اقدار حق جل جلاله اند همت نمایند و بما نفع به من علی
الارض قیام فرمایند عالم را آفتاب عدل اخذ نمایند و منور سازد .

« حضرت موجود میفرماید »

خمیه نظم عالم به دو ستون قائم و برپا مجازات و مکافات
و در مقام دیگر بلغت نصی میفرماید »

للعدل حنبذ و همی مجازات الاعمال و مکافاتهما بهما ارتفع خباثت نظم فی العالم
و اخذ کل طاع زمام نفسه من خشية الجزار . انتهى .
« در مقام دیگر میفرماید »

یا معشر الامراء لیس فی العالم حنبذ اقوی من العدل و العقل برستی میگویم
جنبی در ارض اقوی از عدل و عقل نبوده و نیست طوبی للملک میشی و مشی امام
و وجهه رایة العقل و عن ورائه کتسبته العدل انه غرة حبین اسلام بین الانام و شانه
و حبه الامان فی الامکان . انتهى .

فی بختیه اگر آفتاب عدل از سحاب ظلم فارغ شود ارض غیر ارض مشاهده کردد

« در مقامی حضرت موجود در سبب و علت اولیه سکون در راحت هم و عمارت عالم میفرماید
 لابد بر این است جمیع بزرگی در ارض برپا شود و ملوک و سلاطین در آن جمیع مفاصل
 در صلح کسب نمایند و آن نیست که دول عظیمه برای آسایش عالم بصلح محکم تشبث
 شوند و اگر طغی بر طغی بر خیزد جمیع متفقاً بر منع قیام نمایند در این صورت عالم
 محتاج قنات حربیه و صفوف عسکریه نبوده نیست الا علیت در محفوظون به ممالکهم
 و بلدانهم اینست سبب آسایش دولت و رعیت و مملکت انشاء الله ملوک
 و سلاطین که مرایای هم عسیر الزمینه به این مقام فایز شوند و عالم را از سطوت
 ظلم محفوظ دارند .

« همچنین میفرماید »

از جمله اموری که سبب اتحاد و اتفاق میگردد و جمیع عالم یک وطن مشاهده میشود
 آنست که السن مختلفه بیک لسان منتقی گردد و همچنین خطوط عالم به یک خط یابد
 جمیع ملل نفوس معین نمایند از اهل ادراک و کمال تا مجتمع شوند و بشا درت یکدیگر یک
 لسان خستیار کنند چه از السن مختلفه موجوده و چه لسان جدید تازه اختراع نمایند و
 در جمیع مدارس عالم اطفال را به آن تعلیم دهند . انتی
 عنقریب جمیع اهل عالم بیک لسان و یک خط فرین در این صورت هر نفسی بر
 بلدی توجه نماید مثل آنست که در بیت خود وارد شده این امور لازم و واجب

هر ذی بصرو سمی باید حجب نماید تا اسباب آنچه ذکر شد از عالم الفاظ و اقوال
 بعرضه شود و ظهور آید الیوم یکل عدل تحت مغالب ظلم و اعتساف مشاهد میشود
 از حق جل جلاله نخواهد تا نفوس را از دریای آگاهی بی نصیب نفرماید چه اگر
 فی الجمله آگاه شوند ادراک مینمایند که آنچه از قلم حکمت جاری و ثبت شده بمنزله آفتاب
 است از برای جهان رحمت و امنیت و مصلحت کل در آنست و الا هر یوم
 برای بیداری ارض را خد نمایند و فتنه تازه فی برپا شود انشاء الله تعالی عالم
 موفق شوند و شرح بیانات مشتقانه را بمصباح حکمت حفظ نمایند امید هست که کل
 بطراز حکمت حقیقی که اس اساس سیاست عالم است مزین گردند
 « حضرت موجود میفرماید »

آسمان سیاست به تیر این کلمه مبارکه که از مشرق اراده اشراق نموده منیر
 و روشن است یعنی لکل امران یزین نفسه فی کل یوم بسیران القسط و العدل
 ثم حکم بین الناس و یا مرهم بما یجد یحم الی صراط الحکمة و العقل . انتهى
 اینست اس سیاست و اصل آن حکیم آگاه از این کلمه استخراج مینماید آنچه
 سبب راحت و امنیت و حفظ نفوس و دار و امثال آنست اگر صاحبان فتنه
 از دریای معانی که در این الفاظ مستوار است بیاشامند و آگاه گردند کل شهادت
 میدهند بر علویان و ستموان این فانی اگر آنچه ادراک نموده عرض نماید جمیع گواهی دهند